

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehňává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 8.

Sobota (Saturday) 15. 2. (February) 1986

SVATÝ OTEC V INDII

New Delhi. — Když 1. února papež Jan Pavel II. přiletěl na letiště v New Delhi, přišli jej přivítat, indický president, ministerský předseda Rajiv Gandhi a 14 indických arcibiskupů a biskupů. Proti obavám hinduistů, kteří tvrdili, že jeho návštěva má za cíl obrácení hinduistů na křesťanství a vyvolání u nižších kast tendence po revoluci a vzbouření - (čímž by byl rozdělen indický národ ještě více proti sobě) - papež řekl, že přišel do Indie jako služebník míru a jednoty. Doslovně prohlásil: „Mohu vás ujistit, že katolická církev vždycky touží po tom, aby štědrě a loyálně přispěla k jednotě a bratrství každého národa.“ - Ještě týž den odpoledne sloužil mši sv. na stadioně Indiry Gandhiové. Zúčastnilo se jí 25 tisíc lidí. Pak vykonal pouť k náhrobku Mahatma Gandhiho, vůdce nenásilného odporu Indů proti britské koloniální moci, zavražděného v r. 1948. Nazval jej „hrdinou lidstva“ a dodal: „Míru a spravedlnosti, jichž současná společnost má tolik potřeby, může být dosaženo pouze po cestě, která byla jádrem jeho učení: nadvládou ducha a silou pravdy, které vítězí bez násilí.“ - V neděli 2. února při mši sv. na téměř stadioně vyběhl indické katolíky, křesťany ve světě a celé lidstvo k boji proti chudobě. Řekl, že různé náboženské společnosti by se měly připojit ke křesťanství v jeho úsilí „zbudovat civilizaci lásky, v níž by bohatí ochotně dávali své bohatství do služeb výroby a pokroku, aby si i chudí mohli na sebe spravedlivě vydělat a byli tak osvobozeni od hladu a nedostatku.“ - V týž den se ještě setkal s Dalaj Lámou, náboženským vůdcem tibetských budhistů, žijícím dnes v Indii ve vyhnanství. - Dne 3. února přiletěl do Kalkuty; na cestě od letiště jej vítalo na 100

tisíc lidí. Nejdříve navštívil útulek Matky Terezy pro umírající „nejchudší z nejchudších“, zvaný Nirmal Hriday Ashram. Byl hluboce rozechvěn tím, co tam viděl. Řekl, že nezná žádnou snadnou odpověď na problém hrozné bídy a špíny, ve kterých miliony městských Indů musejí žít. Pak dodal: „Nejsem schopen vás zbavit vaší bídy. Jedna věc však je jistá: Bůh vás miluje nikdy neutuchající láskou. Matku Terezu k vám poslal, aby vám ji dokázala. Vy jste drahocení v jeho očích.“ Matka Terezie pak s úsměvem řekla, že den papežovy návštěvy v jejím útulku byl nejtěsnějším dnem jejího života. Od r. 1952, kdy byl útulek Matky Terezie zbudován, tam bylo přijato na 50 tisíc umírajících a těžce nemocných lidí, kteří neměli kde bydlet; z toho tam zemřelo 22 tisíc lidí. Za papežovy návštěvy tam bylo obsazeno 86 lůžek z celkového počtu 120 a tři smrtelně nemocní zrovna noc předtím zemřeli a tak sv. Otec jejich těla pochoval. Při schůzi s náboženskými a kulturními osobnostmi v Kalkutě vyzval k vytvoření nové solidarnosti s nuznými a umírajícími na ulicích Kalkuty; řekl, že svatý a opravdu náboženské osoby vždycky jevíly mocný a činný soucit s chudými a trpícími. V týž den ještě sloužil mši sv. v právě vznikajícím městě Ranchi, jíž se zúčastnilo na 300 tisíc tribálních Indů. Ve svém kázání zdůraznil, že katolická církev požaduje důstojnost a spravedlivé mzdy pro všechny dělníky a kritizoval nezaměstnanost a diskriminaci z důvodů kastovních, či náboženských. - Dne 4. února v Shilong na hornaté krajině v severovýchodní Indii řekl 100 tisícům tribálních venkovanů, že evangelium nepřišlo do Indie, aby se tam vnucovalo, či aby lidi ovládalo, nýbrž proto, aby se vtělilo do jejich civilizací,

zúrodnilo je a přivedlo k většímu rozkvětu. V této krajině katolíci misionáři měli v poslední době nemalé úspěchy. - Později v parku Kalkuty při mši sv. pod širým nebem, jíž se zúčastnilo 250 tisíc lidí, řekl, že katolická církev musí hlásat křesťanské poselství lásky a spásy jasně, přesvědčivě, dokazovat je skutky a přitom je nikomu nevnucovat. Sama uznává hodnoty jiných náboženství, avšak je přesvědčena o tom, že musí nabízet světu plnost zjevené pravdy o vykoupení lidstva v Ježíši Kristu. - Dne 5. února papež Jan Pavel II. navštívil město Madras na jihu Indie, kde žije více katolických křesťanů než jinde v této zemi. Na jeho mši sv. pod širým nebem bylo přítomno na půl milionu lidí. Ve svém kázání řekl, že v dnešním světě jsou stále ohrožený mír a harmonie mezi národy a rasami: poselství lásky v Kristu však je schopno napravit tuto neblahou situaci. V týž den se také setkal s předními náboženskými osobnostmi mimokřesťanských vyznání; vynesl duchovní příspěví jejich náboženství lidstvu. Řekl, že tato náboženství jsou jako ochranná hráz proti materialistickému a atheistickému náhledu na život. Také navštívil basiliku sv. Tomáše apoštola, postavenou v 16. století na místě, kde podle tradice apoštol Tomáš - ten nevěřící - zahynul mučednickou smrtí v roce 72 A.D., po dvacetiletém úsilí o evangelizaci Indie. Při jedné příležitosti sv. Otec řekl, že je plně spokojen se svou pastýřskou návštěvou Indie, protože může splnit dvojí cíl, který si vytkl: posílit víru tamních 12 milionů katolíků a zároveň povzbudit ke spolupráci tamní náboženské skupiny: hinduisty, mohamedány, sikhy a křesťany. - Dne 6. února sv. Otec sloužil mši sv. v Panaji, hlavním městě bývalé portugalské kolonie Goa, jíž se zúčastnilo 200 tisíc lidí, a potom v Margalore, kde bylo 300 tisíc lidí. Vyjádřil svou bratrskou sol-

Při své desetidenní misijní cestě přes celý podkontinent Indie začátkem letošního února svatý Otec v New Delhi obětoval mši svatou za náboženskou snášenlivost a mír v této zemi, prosycené krví starých náboženských bojů. — Náš obrázek jej zachycuje při rozdělování svatého přijímání chromým a nemocným.

idárnost s 2,000 lidmi, kteří zahynuli v roce 1984 ve městě Bhopal jedovatými plyny z továrny firmy Union Carbide, vyrábějící odhmyzovací prostředky. Shromážděným katolickým kněžím ze státu Goa řekl, že v Indii - „zemi gurů a moudrých“ - jsou lidé hluboce nábožensky založení a čekají od kněze, aby byl jako guru, opravdu mužem božím, vyzávajícím ze sebe veškerým jednáním své přátelství s Bohem. Musejí být skutečně muži modlitby, z níž pramení všechna jejich práce. - Dne 7. února papež navštívil ještě také město Trichur, ležící 1,300 mil jižně od New Delhi, kde - podle zbožné tradice - apoštol sv. Tomáš zahájil svou apoštolskou činnost v Indii asi 19 let po Kristově ukřižování a zmrtvýchvstání. Tam jej přišlo uvítat na 300 tisíc lidí. Podle místní tradice jeho motokáru doprovázelo osm pestře ustrojených slonů.

Takový průvod je vyhrazován jen velmi význačným osobnostem. Ve svých proslovech sv. Otec požadoval sociální spravedlnost pro chudé a harmonické soužití všech náboženských společenství v Indii.

O čem jsme se dosud nikde nedočeli je situace v indickém federálním státě Kerala. Ten jediný má totiž komunistickou vládu. Když se tam dostali komunisté k moci, znalci indických poměrů to přisuzovali tomu, že právě v Kerale žije dosti značné procento křesťanů různých vyznání, které právě Kristovo evangelium učinilo citlivější k sociální spravedlnosti a nespravedlnosti, zatímco hinduismus a buddhismus prý učí lidi jen všechno oddaně snášet. Dosud jsme tedy nikde neviděli napsáno, že dosti vzdálený stát Kerala byl v programu papežovy první pastorační cesty po Indii.

Sloupek informací

o tom, co napsal o problému dnešních ekonomických uprchlíků z Československa
Vancouverští Zpravodaj
a o otázce, zda by se o celém tom ekonomickém jevu neměla v exilových organizacích rozvinout vážná debata.

Naprostá většina dnešních uprchlíků z komunistického Československa přichází jen za „lepším chlebem“.

Od roku 1980 utíká z Československa 4-5 tisíc obyvatel ročně, převážně nikoli z důvodu politického či náboženského pronásledování. Před svým „útěkem“, většinou přes Jugoslávii, si dokáží opatřit spolehlivé informace, kde je to na Západě nejlepší. Tito „ekonomičtí uprchlíci“ jsou zvláštního druhu. Teprve v Rakousku, Švýcarsku nebo Západním Německu se probouzejí z politické a náboženské vlažnosti a vyprávějí příslušným úředníkům, kteří přijímají jejich žádosti o azyl, přímo pohádky o svém pronásledování v Československu.

Švýcaři začali zacházet velmi tvrdě s lidmi, kteří žádali ve Švýcarsku o azyl. Některé výstřelky se staly předmětem kritiky mezinárodních humanitních organizací, jako např. vrá-

cení čs. emigranta do Československa. Švýcarská vláda slíbila, že se věci bude zabývat a zaujme zásadní stanovisko. To učinila nyní švýcarská ministryně spravedlnosti E. Koppová. Prohlásila, že ze švýcarského hlediska není důvodem k udělení azylu, jestliže je někdo nespokojen s poměry ve své zemi; azyl se bude napříště udělovat jen lidem, kteří jsou ve své vlastní zemi prokazatelně pronásledováni. Prozatím je nicméně třeba se smířit se skutečností, že Švýcarsko emigranty z východu nevíta s otevřenou náručí.

V současné době vyřizují švýcarské úřady především azylové žádosti nejnovějších, letošních uprchlíků, a vesměs je zamítají. V případech starších uprchlíků, kteří žijí ve Švýcarsku již několik let, ojediněle je povolován azyl, ale častěji dostávají žadatelé zápornou odpověď, dokonce s příkazem, aby k určitému dni

opustili Švýcarsko. Kam mají jít, se nepíše.

Svaz čs. spolků ve Švýcarsku si vyžádal na spolkovém policejním úřadu v Bernu oficiální stanovisko k problému, zda je nutné se vzdát čs. občanství po získání švýcarského občanství. V odpovědi se uvádí: „Jestliže někdo po získání švýcarského občanství přijme a použije čs. cestovní doklady, vydává se v nebezpečí, že mu bude švýcarské občanství odňato.“

Z dopisu spolkového policejního úřadu jasně vysvítá, že je mu známé chytračení některých našich krajanů. Těm můžeme tedy děkovat za to, že dnešní praxe byla zpřísněna. Zároveň s tím bylo ztíženo i postavení nových uprchlíků, jejichž žádost o azyl nebyla dosud vyřízena. Sobecké zájmy jedinců tak ohrožují společnou věc.

Mnohem horší je ovšem něco jiného. Odhaduje se totiž, že ze šedesáti tisíc čs. politických exulantů, kteří od roku 1968 žijí v Západním Německu, mnozí z nich již s německým občanstvím, vstoupilo plných dvacet tisíc v jednání s čs. úřady. To znamená, že dobrovolně vstoupili do budovy čs. zastupitelství v Kolíně nad Rýnem, odpovídali úslužně na otázky, na které občan Západního Německa zásadně neodpovídá. Pochopitelně museli tito azylanté nebo již němečtí občané československým soudruhům slíbit lojalitu, dále že přerušit styky s jinými emigranty, že nebudou číst exilový tisk a vyvíjet „anti-socialistickou aktivitu“. Po této ponižující proceduře musí dotyčný zaplatit navíc 8-10 tisíc marek na hlavu a to v hotovosti. Tím se jeho vztahy k ČSSR urovnají a je mu dovoleno cestovat do rodné země.

Smutné na celé záležitosti je to, že např. skutečný politický azylant žijící deset nebo i více let v Západním Německu, je německými úřady, chce-li získat německé občanství, doslova nucen s konzulátem v Kolíně jednat. Pokud totiž nemá vyrovnané vztahy k ČSSR (není zbaven občanství) může na německé občanství zapomenout.

Znám tři konkrétní případy: skuteční političtí uprchlíci z Československa, kteří si po deseti letech podali žádost o německé občanství, jsou již dva roky nuceni německými úřady podrobit se proceduře na čs. vyslanectví. Všichni tři odmítají, a jejich šance získat občanství země, v níž žijí, jsou ztraceny.

Existují však i jiné případy. V okamžiku, kdy „politický uprchlík z Československa“ obdrží azylový pas, spěchá sám od sebe

do budovy čs. zastupitelství, aby žádal o milost. Tito „hodní političtí“ prosí soudruhy z Prahy o dovolení jezdit domů. Za odměnu dostávají i dobrou radu. Do Československa nemají jezdit přímo z Bavorska, ale oklikou přes Rakousko.

□

Náš politický exil by se k tomu měl už konečně vyslovit a zaujmout rozhodné stanovisko.

Už dlouhou dobu skoro všichni o této situaci víme, ale veřejně mlčíme. Tak trochu z národní solidarity, že přece jsou mezi nimi nějakí dobří poctivci, snad ze studu, abychom se zbytečně u Američanů „neblamovali“, protože v žádné době nebyli všichni přistěhovalci do USA ze žádné země vždy jen idealisté a charakterní lidé jen těch nejlepších morálních kvalit. Avšak trpké zkušenosti nás učí, že v posledních letech - až na čestné výjimky - t.zv. uprchlíci z Československa od 19 až do 35 let mají s exulanty z let padesátých a šedesátých skutečně společnou jen mateřskou řeč a zem svého původu.

Po srpnu 1968 jsme vítali všechny nové uprchlíky otevřenou náručí - (i když jsme už tehdy věděli, že někteří utekli spíše od svých manželek či manželů, jak tomu bylo někdy výjimečně po krátkou dobu i v letech padesátých) - rád a ochotně jim kdekdo pomáhal v bláhové naději, že se brzy zapojí do krajanského kulturního života, obohatí jej svými hřívnami a tak omladí a prodlouží i náš krajanský, společenský a spolkový život. Někteří tak skutečně udělali brzy, někteří později, jiní tak činí teprve nyní po letech, a zase jiní už zcela zapadli do amerického prostředí, které je však nikdy úplně nepřijalo, a tak zůstávají osamoceni. Ze zkušeností, které však máme s novými t.zv. „emigranty hospodářskými“ až příliš často vysvítá, že když snad za to sami zcela nemohou - Husáková republika v nich naprosto nic neztratila, Amerika nic nezískala a exil s nimi jen trpí.

Zvláště je to pravdivé u těch, kteří se v t.zv. socialistickém státě nevyučili ani žádnému řemeslu. Co v nich je, poznáte ihned, jakmile se musí chopit nějaké práce třeba jen za to, že jim někdo laskavě a rád poskytne přístřeší a stravu. Ačkoliv na žádost o udělení exilu US konsulátním úředníkům přísahali, že „trpěli“ pro své náboženské přesvědčení, nebo, že roznášeli samizdatovou literaturu „Charty 77“, rozmnožovali a roznášeli spisy zakázaných autorů, neumějí se ve skutečnosti pomodlit obyčejně ani Otčenáš, tím méně Desatero a věřím v Boha, nemohou vám říci ani, do kterého kostela chodili a tím méně vyjmenovat někoho ze signatářů Charty.

Naproti tomu ale, velmi dobře vědí, v kterém státě USA je nejvyšší „welfare“, brzy si dovedou poradit jak to kde udělat, aby dostali „foodstamps“, a sotva se „obhlédnou“ začnou hned dosti hlasitě prohlašovat, že buď ta organizace, která jim zaplatila letenku a vyřídila papíry - (Katol. Charita, Světová rada církví, AFRCR či organizace Tolstoj) - nebo prostě bohatá Amerika sama, má povinnost se o ně alespoň celý rok starat, aby se mohli dobře naučit anglicky, sžít se s novým prostředím a zvyknout si na americký způsob života. Na emigrační úřad žádají doprovod (na což mají právo), ale k opalování se na březích Michiganského jezera už najednou doprovod nepotřebují, a k prohlídce chicagské „Rush Street“ už také ne. Při řeči o prvním zaměstnání se nejdříve ptají kolik se tam platí, ale nedozvíte se od nich, co dovedou. Při druhém pokusu o hledání zaměstnání se od nich dozvíte, že když byli v italské Latině, v rakouském Traiskircheně či v Jugoslávii, kde si užili šestiměsíční prázdniny, dostali z USA či z Kanady výstražný dopis od svých bývalých spoluvýletníků, kteří už do USA přijeli, aby se za každou cenu vyhýbali pracovat v podnicích českých či slovenských krajanů,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drabých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDAVA KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zastupce: **Henry T. SYNEK**

113 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 15, 1986 — Vol. XI, No. 8.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vas obslouži a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

kteří je budou nestoudně vykořisťovat a málo jim platit. Přitom se ale bez první pomoci alespoň některých krajanů neobešli, z toho prostého důvodu, že se na začátku s nikým jiným nedorozuměli než s Čechem, Slovákem či Polákem. Když pak mají ti nově příšlí ještě k tomu ne zrovna št'astnou povahu, je to pak vše velmi trapné.

Znovu je třeba opakovat, že stále ještě existují překrásné výjimky, ale co říci o těch, jejichž nervy jsou navíc z různých důvodů - často i z alkoholu - méně odolné, dostanou v nějakém stupni schizofrenii a je jim třeba hledat pomoc v nějakém „Trauma centru“ či dokonce ve státním psychiatrickém ústavu. A komunistický Husákův režim je vychytralý: neotvírá hranice vedle jiných důvodů i proto, že všichni ti, jimž v Československu o nic nešlo a západní svoboda s tvrdou konkurencí je pro ně „těžkým kafem“, by se mu brzy vrátili do „výdobytků socialismu“. O těch nešťastnících je skutečně možno konstatovat, že k jejich odchodu je nepřivedl žádný nedostatek svobody, k potřebě víry v Boha se dosud vnitřně nedostali, a dokonce i pojmy vlast a národ mají pro ně už zcela jiný obsah, než mají pro většinu našich drahých doma i v exilu.

Co s tímto zjevem nových „taky uprchlíků“ si počít? Zřejmě ještě asi po nějaký čas tu bude s námi. - Při různých exilních sjezdech, symposiích a výročních schůzích spolků by se mělo o něm začít mluvit. Dát hlavy dohromady, celý problém dobře promyslet a navázat přímý styk s emigračními organizacemi, které provádějí první „screening“, aby zvážily mezinárodně uznané právo exilu stejně na lékárnických vězňácích jako to začalo provádět Švýcarsko. Nezdá se Vám?

Nakonec z toho bude i méně rozbitých rodin v Československu. Ti skutečně pronásledovaní a odvážní budou v každém exilu vždycky vítáni, i když se na nás budou třeba zpočátku také mračit.

Křesťan a „kriminální“ v komunistickém Československu

V posledních letech se množí případy trestního stíhání aktivních křesťanů. Bývají stíháni pro trestný čin „maření dozoru nad církvemi“, který je největší ostudou československého práva. Je snaha postihovat na jeho základě jakoukoliv pastorační činnost, kterou je možno chápat jako propagaci náboženství. Hned za tímto ostudným paragrafem stojí další ostudný paragraf, o pobuřování, jež lze vztahovat na jakoukoliv kritiku stávajících poměrů.

Přibývá však také trestního stíhání aktivních křesťanů pro jinou, skutečně kriminální delikvenci, bud' skutečně spáchanou, nebo zcela vykonstruovanou. Stíhání pro takovou trestnou činnost je dokonce dávana přednost jednak proto, že postih pro „maření dozoru nad církvemi a pro pobuřování“ - stíhaného nijak neočerňuje před naší ani světovou veřejností, ale naopak je ostudou režimu, jednak proto, že trestní sazby za kriminální delikty jsou vyšší než za delikty uvedené shora. Tak se podaří nepohodlnou osobu jednak zostudit, jednak na delší dobu odklidit do výkonu trestu.

Nezastírejme si smutnou skutečnost, že jsou i takoví lidé, kteří se sice ke křesťanství hlásí, ale ke křesťanské dokonalosti mají ještě hodně daleko a v ojedinělých případech se kriminálních činů dopouštějí, ať již jde o delikt majetkový, sexuální, či jiný. Častěji však jde o kriminální delikt částečně nebo zcela vykonstruovaný. Jindy je za delikt vydáváno pouhé nedodržení komplikovaných byrokratic-

kých předpisů, které pro svoji komplikovanost a mnohdy i rozporuplnost běžně nedodrží a jejichž nedodržení je stíháno jen tehdy, je-li třeba nalézt hůl k výprasku nepohodlného psa.

Již pohanský Řím se snažil křesťany zostudit před veřejností, aby zdůvodnil následnou persekuci. Stejně tak se snaží ateistický režim postihem za kriminální delikty vytvořit ve veřejnosti dojem, že křesťané jsou bandou mnohostranně narušených, většinou patologických individuí. Je třeba, aby všichni lidé dobré vůle učili lidi kolem sebe rozlišovat mezi skutečným delikventem, který vzdor své křesťanské víře poklesl, a bezúhonným křesťanem, jenž se stal obětí policejní akce.

Ještě důležitější než takováto osvěta je však úsilí nezadávat záminku k podobným manévřům Kristových nepřátel. Není třeba zdůrazňovat, že křesťan nesmí dopustit, aby klesl do situace skutečného kriminálního delikventa. Jeho víra, modlitba a včasná pomoc spolubratra mu je v takovém úsilí oporou. Je-li k deliktu nakloněn, musí odložit nemístný stud a vyhledat nejen zpovědníka či jiného křesťana, ale je-li třeba, i pomoc lékaře či psychologa, jestliže je delikventní sklon projevem poruchy zdraví.

Nesmíme však poskytnout ani příležitost k postihu opomíjením mnohdy nesmyslných komplikovaných předpisů. Proto je třeba i takové předpisy úzkostlivě dodržovat všude tam, kde jde o atraktivního a tím pro režim nepohodlného křesťana. Samozřejmě jen potud, pokud takový předpis není v jednoznačném rozporu s naším svědomím. Jen tak donutíme nepřátele víry, aby odložili

masku, a pokud se k naší persekuci rozhodnou, aby tak musili činit s použitím ostudných paragrafů o maření dozoru nad církvemi a pobuřování, a znemožníme jim, aby nás mohli likvidovat pod záminkou úsilí o ochranu pořádku a zákonnosti. Pt

xxxxxx

„Bojující ateismus je největší cesta k víře. Hrubé násilí může udusit vnější projevy víry, může zastrážit víru slabých, ale posiluje víru silných a činí ji plodnou.“

/sovětská konvertitka Tat'ana Goričeva/

Socialističtí poslanci v Moskvě

V Moskvě byla na pozvání Nejvyššího sovětu na návštěvě šestičlenná skupina evropských socialistických poslanců. Jejich vedoucí, místopředsdkyně socialistické skupiny v Evropském parlamentu Barbara Castleová, po návratu prohlásila, že Sovětský svaz není jen ochoten uzнат Evropská společenství, ale chce je akceptovat i jako politickou jednotku. Doslova: „Čekají na nějaký náznak z Evropského parlamentu, že si přeje užší vztahy. Jestliže nás Evropský parlament podpoří,“ řekla Barbara Castleová, „pak myslím, Sověti odpovědí a důsledkem může být řada věcí.“ Americká agentura UPI klade tuto změnu v sovětském chování do souvislosti s Michajlem Gorbačovem.

Počet uprchlíků z Východu

Loňského roku přišlo do Rakouska 6,724 uprchlíků hlavně z Československa - Maďarska, Rumunska a Jugoslávie. Tento počet je asi o 500 nižší než předloni. Zato počet čs. občanů se zvýšil na 2,330 v porovnání s rokem 1984.

ČESKOSLOVENSKÁ SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ
ODBOČKA CHICAGO
Vás zve na kulturní večírek v pátek 21. února 1986 v Mid-America Federal Savings 5900 West Cermak Road Cicero, IL

Pořad:
6:45 P.M. - Schůze odbočky
7:15 — Buňka a já — přednáška dr. Z. Hrubana o tom, jak se dostal ke studiu buňky a některých jeho objevech.
8:15 - Zpívejme naše písničky - pod vedením Vladimíra Holečka

Dr. Eduard Dvořák
předseda
Sonja Bečvářová
tajemnice

Pro vaši informaci:
Členské příspěvky - jednotlivec \$16.00 manželé \$22.00 - zasílají se pokladníkovi: Josef Staša, 30 Bellevue Ave. Cambridge, MA 02140.
Členské předplatné - Proměny \$12.00 Kosmas \$10.00 - předplatné přijímá: Mrs. R. Bunžová, 75-70 199th Street, Flushing, NY 11366.

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA CHICAGO
pravidelná členská schůze Oblastního výboru Československé národní rady americké se koná v úterý 18. února 1986 v 7:30 hod. večer

v budově Mid America Savings, 5900 W. Cermak Rd, Cicero s tímto programem:
zpráva plesového výboru
příprava Valné hromady
příprava ke sjezdu Rady
zprávy odboček a přidružených organizací
volné návrhy
Vzhledem k důležitosti schůze přijďte určitě.

Stanislav Brym
předseda

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.
NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Kašpárkovo loutkové divadlo,
v sobotu 22. února 1986 ve 4 hod. odpoledne v Masarykově škole 5701 W. 22nd Place Cicero. Ill.

Má poklonka, nazdárek, klaní se vám Kašpárek!!

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill.- 2414, S. 61st. Ave.

MATE JIŽ ZAPLACENO PŘEDPLATNÉ NA ROK 1986?

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ A ČASOPIS KAREL POŘADAJÍ

VELKÝ ŠACHOVÝ TURNAJ V RESTAURACI KLAS 15. ÚNORA 1986

Turnaj je dotovaný cenami organizací a podnikatelů.

Neodkládejte své zaregistrování, at' nezmeškáte účast v tomto turnaji.

Poznáte nové přátele, pobavíte se v příjemné společnosti. V době turnaje jsou vítáni i diváci, kteří mohou použít i výborného pohoštění restaurace Klas.

TAK TEDY NA SHLEDANOU 15. ÚNORA V KLASU!

DOBA POSTNÍ

PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — každý rok se čtyřicet dní připravujeme na velikonoce. — Prosíme tě, at' v postní době hlouběji poznáme — tajemství Kristova vykupitelského díla — a usilujeme o jeho ovoce správným životem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 26, 4-10)

Mojžíš řekl lidu: "Kněz vezme koš z tvé ruky a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a řekneš před Hospodinem, svým Bohem:

'Potulným Aramejcem byl můj praotec, sestoupil do Egypta a přebýval tam jako přistěhovalec v malém počtu osob. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným.

Ale Egypt'ané nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta silnou rukou, napřaženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi tekoucí mlékem a medem.

Nyní hle — přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!'

Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 10, 8-13)

Bratři! Co říká Písmo? 'Blízko tebe je to slovo, máš je v ústech i ve svém srdci'; to je slovo víry, které hlásáme.

Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, dojdeš spásy. Když člověk totiž v srdci věří, dovede ho to k ospravedlnění, a když to ústy vyznává, dovede ho to ke spáse. Písmo přece říká: 'Žádný, kdo v něho věří, nedojde hanby.' A v tomhle není žádný rozdíl mezi židem a pohanem: všichni přece mají jednoho a téhož Pána, a on je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť 'každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude zachráněn'.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 4, 1-13)

Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a d'ábel ho pokoušel. V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Dábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, at' je z něho chléb."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Člověk nebude živ jenom chlebem'."

Pak ho d'ábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: "Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána a komu chce, tomu ji dám. Pokloníš-li se přede mnou, bude to všechno tvé."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Budeš se klanět Hospodinu Bohu svému a jeho jediného uctívat'."

Pak ho přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili' a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen'."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Nebudeš zkoušet Hospodina Boha svého'."

Když d'ábel skončil všechna pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.

Tomáš Špidlík:

Mravní zákony a osoba

Téma jednoho ekumenického kongresu v Barceloně bylo: „Lidská práva a spravedlnost ve světě.“ Nemělo to být setkání teologické, ale jak říkali, docela praktické. Zjistit, jak se příslušníci různých církví světa na otázku dívají, nakolik ji cítí jako aktuální. Právě proto, že se od samého počátku stále zdurazňovalo, že tu jde o konkrétní praktickou spolupráci, všechny velice překvapil a dokonce i pohoršil projev jednoho příslušníka východní církve, který zdlouha a zdlouha mluvil o tajemství Nejsvětější Trojice. Jednoho Španěla to dokonce opravdu dráždilo. Hned potom se obrátil na mne s dotazem: „Jsou ti Východ'ané často a všichni takoví? Vypadá to zbožně, ale já tomu říkám: mluvit z cesty. Nejsvětější Trojice je na nebi, tomu všichni věříme. Ale tu jde teď o lidská práva, a to ta nejzákladnější. Tu se musí mluvit o příkazech mravnosti, o zákonech a nechat mystiku mystikou.“

Chvilí jsme debatovali, ale k žádnému pozitivnímu závěru jsme nedošli. A to je škoda, protože problém je podle mne vážnější než si myslíme. Je to dokonce, jeden z hlavních bodů Ježíšova sporu s farizeji. I tam bylo často podobné nedorozumění. Oni mluvili o tom, jak se mají zachovávat zákony Boží a Ježíš jim vytýká, že neznají jeho a jeho Otce. Je skutečně potřeba myslet na vysoká tajemství Božího života, když

jde o to, má-li si někdo umýt ruce před jídlem nebo ne?

V jedné židovské encyklopedii jsem četl, že evangelium farizeům velice křivdí, že je zkresluje a nedovede ocenit to, co bylo v jejich hnutí opravdu pozitivního. Ve společnosti, která byla v úpadku, oni slovem a také příkladem hlásali návrat k zachování příkazání. Co je na tom zlého?

Námítka se stává ještě vážnější, když si vzpomene, že takový byl i ideál prvních mnichů: vzít Písmo doslova, brát každé slovo Kristovo jako zákon a nevytáčet se. Evangelium se pak stává novým kodexem, zákoníkem nové společnosti, tak jako byla Thorah, Starý zákon duší společnosti židovské. Změnil se ovšem obsah, je tu mnoho nových a krásnějších předpisů. Ale není tu nakonec stejný postoj? Řekněme to jako námítku, která už byla skutečně několikrát vyslovena: Není začátek křesťanského mnišství obnova farizeismu v novozákonní formě? Tak se na to skutečně dívali protestanté v době reformace. Řeholník pochází od slova regula, pravidlo zákon. Je to tedy člověk, který se chce spasit zachováním zákona a ne vírou v Boha?

Námítka je velmi vážná, protože mnišství mělo v katolické i pravoslavné církvi rozhodující vliv na vytvoření křesťanské morálky. Když pak vezmeme do ruky mnišská pravidla, máme dojem, že tu farizeismus došel do jisté virtuosity. Předpisuje se všecko: kdy a jak vstávat, jak jít

do kostela, kdy se vrátit, co se modlit, co a kdy jíst a pít. Jsou v mnišských pravidlech i příkazy, jak držet lžici u jídla.

Když jsme tedy tu námítku tak radikálně formulovali, pokusme ji rozebrat objektivně a vidět nestranně. Abych se přiznal, i na mne působily při prvním čtení pravidla sv. Bazila tímto dojmem. Ale brzy jsem si uvědomil, jak je nebezpečné číst duchovní návody nějakého autora a nemět ponětí o jeho osobě a o jeho celkovém postoji ke skutečnosti. Bazila jako zákonodárce a moralistu ovšem poznáme z jeho pravidel. Ale jeho osoba se lépe jeví v homiliích, t.j. v kázáních, kde mohl vylít své srdce. Jeho nejkrásnější řeči pak jsou „Homilie na Hexahemeron“, na dílo šesti dnů o stvoření světa. Tam stojí autor tvář tvář celé skutečnosti a snaží se ji pochopit ve světle víry.

Jak se jeví svět, kosmos, mohli bychom říci „velké divadlo vesmíru“ očím sv. Bazila? Jako pravý Řek měl velký smysl pro krásu a harmonii. Vesmír pak je skutečně harmonický a krásný. Všecko je tu na svém místě, všecko je tu ve správných proporcích. Proto je to kosmos - což v řečtině znamená krása.

A kde se ta krása bere? Odpověď najdeme v Bibli. Bůh všecko stvořil svým slovem. Je to slovo silné, je to slovo, které je věčné, má stále moc. Ptáme se, odkud to je, že vody tekou pravidelně, a že se vlévají do moře? Bůh to tak ustanovil na počátku a dodnes se tak děje. Podívejme se na tažné ptáky! Každoročně urazí svou cestu, kterou jim Prozřetelnost ustanovila. Zvířata se líhnou a ryby se plaví v moři, protože zachovávají příkaz, který dostaly na počátku světa.

Jako pravý moralista z toho sv. Bazil hned dělá závěr: A co ty, človče? Ty bys chtěl jednat jinak? V přírodě všecko poslouchá a ty bys chtěl být neposlušný? Bylo by to proti zákonu vesmíru - krásy.

Naučení vypadá moralisticky a kazatelsky názorně. Ale upoutá nás tu nový prvek. Zákony a příkazy evangelia se tu začínají chápat ne už izolovaně, ale v rámci celistvosti vesmíru. Je tu, řekli bychom, nový prvek estetický. Pro Bazila neexistuje rozdělení na přírodní vědy a estetiku na jedné straně a morálku na druhé straně. Obojí je vlastně jedno a totéž: je to zákon skutečnosti a vesmíru. Moder-

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BIRWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

ním výrazem bychom řekli: Bazil doporučí lidem, aby žili podle přírodních věd. Ty zkoumají „zákony života“ a zákony světa jsou tytéž jako zákony Boží. Morálka se tím stává kosmickou.

Ale to není všechno. Právě kosmická morálka se vydává v nebezpečí stát se neosobní, fatalistickou, vládou všemocného principu, s kterým se nesmlouvá jako se nesmlouvá s přírodními zákony. Tomuto nebezpečí mohli podlehnout stoici jako mu podléhají zastánci tzv. „Vědeckého světového názoru.“

Bazil však vidí problém v docela jiném světle. Zákon morální odpovídá zákonu kosmickému. Ale kosmický zákon je slovo Boží, vyslovené na počátku stvoření. Celá příroda je slyší a koná. Ale přece jen různě. Nerozumná příroda poslouchá Božích zákonů mechanicky. Člověk však je povolán, aby to slovo slyšel vědomě, aby mu rozuměl. Slyší v zákonu světa Boha Otce, který mluví.

V našem denním životě snadno objevíme jaký je rozdíl mezi tím co je anonymně nařízeno a tím, o čem nás požádá přítel. Slyšíme-li přítele, který nás o něco žádá, ani tomu neříkáme příkaz nebo zákon.

Právě v této perspektivě chce Bazil vidět mravní zákony. Pro nerozumnou přírodu jsou slepým příkazem. Pro člověka jsou slovem nebeského Otce, který k nám mluví skrze své Slovo, to jest Syna. Je tedy daleko od farizeismu. Ježíš vytýká těmto moralistům ne to, že zachovávají příkazy Starého zákona, ale otevřeně jim říká, že zapomínají na Otce, který v těch zákonech mluví, a proto také nemohou slyšet a uznat Syna, který je Slovo Otce.

Tomu nešťastnému „literárnímu“ moralismu se dá čelit jenom tou cestou, kterou zdůrazňuje sv. Bazil. Poslouchá opravdu Boží zákon jen ten křesťan, který v něm slyší mluvícího Boha Otce. Tím vstupuje do věčného dialogu mezi Otcem a Synem, přenáší se ze země do života Božího.

Neříká to tedy uhýbání problému, když se u každého mravního zákona zamyslíme nad tajemstvím Nejsvětější Trojice. Jen tak se mrtvé principy stávají živým rozhovorem mezi člověkem, svobodnou osobou a Osobami Božími, jejichž existenci v Jediném Bohu nám lidem zjevil sám Boží Syn, tajemné Boží Slovo, konkretizované v narozeném Dítěti v Betlémě, v Ježíši z Nazareta, v ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Kristu.

Velehrad 1985 viděný ze Slovenska

To, čo sme prezili na Velehrade, prevýšilo všetky naše očakávania. Kardinál Casaroli po návrate do Ríma charakterizoval tento deň tromi slovami: pokora, zbožnosť, nadšenie.

Prezili sme Letnice, ktoré nám iste vyprosil sv. Metod.

Púť začala už v sobotu 6. júla. Na tento deň bolo ohlásené neformálne stretnutie mladých ľudí z celého Československa. Popoludní bolo celé priestranstvo pred bazilikou i samotná bazilika plná mládeže.

Sedeli v hlúčkoch, zvitavali sa - pretože sa väčšinou poznali, hráli na gitarách a spievali piesne, ktoré nám boli dobre známe. Časť biskupov z Čiech a zo Slovenska bola prítomná už v toto odpolednie. Biskup Otčenášek a biskup Korec boli medzi mládežou a zostali s ňou až do neskorej noci.

Pôvodne sa počítalo, že bazilika bude otvorená a tam všetci spoločne strávime celú noc. Po večernej sv. omši ju však bolo treba opustiť a tak asi 5000 mladých ľudí sa rozdelilo na dve skupiny - jedna zostala pred bazilikou a druhá sa presunula na lúku za cintorínom.

Na týchto dvoch miestach strávila mládež noc v modlitbe, speve a skandovaní hesiel na slávu Cirkvi a pápeža. Boli ďaleko od všetkej politiky - ani im na um neprišla.

Boli šťastní, že sú spolu, že si rozumia, že čosi spoločné im prináša radosť. Prežívali, že sú mladí a vnútorne slobodní, to čo je najvlastnejšie mladosti - túžba po pravde, po láske a slobode - to títo mladí ľudia, hoci vychovaní za zvláštnych okolností, spontánne vyjadrovali. Vyjadrili, že sloboda je v prvom rade vnútorný stav, a nehanbili sa dať na javo, že túto slobodu im prináša práve Cirkev.

kev.

Popisovať atmosféru nedele je možno zbytočné. Už pred sv. omšou došlo k historickej udalosti. Niektorí mladí reholníci (tzv. tajní reholníci) z Čiech a zo Slovenska sa obliekli do svojich reholných rúch. Porušili 35 ročné „tabu“ a znovu dali zaskviet' našej Cirkvi v jej integritnej kráse.

Pri príchode cirkevných hodností došlo k takému nadšenému privítaniu, že asi po 20 minútach sa ozvalo cez mikrofón: „Prosím vás, dovoľte nám začať!“ Slávnosť začala, ale - s výminkou sv. omše, ktorú všetkých asi 250 tisíc ľudí prežívalo v modlitbe - až do konca ju sprevádzali nadšený potlesk a volanie na slávu: „Nech žije Sv. Otec,“ „My chceme Sv. Otca“, „Nech žije kardinál Tomášek“, „Chceme náboženskú slobodu“, „Chceme biskupov“, „Casaroli“, „Viva papa“. Volalo sa stále a nadšene. Zhromaždení ľudia reagovali tak citlivo a múdro na všetko čo sa na tribune odohrávalo, že jediné vysvetlenie je možné: „Duch Boží bol s nami.“

Kardinál Tomášek na konci slávnosti povedal skupine mladých ľudí: „To nie je skutočnosť, to je sen.“

Ešte jedno prevolávanie sme nespomenuli. V jednej chvíli ľudia začali skandovať: „Nech žije Cirkev“. Spolu s volaním na slávu Sv. Otcovi bol toto azda najkrajší výkrik, ktorý odznel na Velehrade. Ľudia z Čiech a zo Slovenska znovu a znovu si uvedomovali, že Cirkev nám prináša slobodu, radosť a spásu a že všetci nesieme za ňu zodpovednosť. Cirkev na čele s

pápežom.

Ak by len toto bolo ovocím nášho Svätého roku, bol to naozaj Svätý rok.

Velehradská slávnosť má živý ohlas v rozhovoroch našich spoluobčanov aj v massmédiách, najmä v zahraničí. (ČSTK uverejnila k veci málo určité vyhlásenie 17. júla). Ohlas sa zaoberá ani nie tak náboženskou stránkou osláv metodského výročia ako skôr politickou dimenziou masových prejavov ľudí na okraj náboženských osláv.

Veriaci išli na Velehrad z dôvodov náboženských, nie za politikou. Úrady si však chceli slávnosť prisvojiť a zaradiť ju do obvyklého politického rituálu našej súčasnosti. Nazvali ju mierovou slávnosťou so všetkými asociáciami na jednostrannú mierovú propagandu. Sv. Metod sa mal zo slávnosti takmer vytrátiť; v každom prípade náboženský aspekt jeho misie.

Tomuto pokusu sa prítomní veriaci museli postaviť na odpor a urobili to účelne.

Predseda ONV Uherské Hradiště a po ňom minister kultúry ČSR Milan Klusák vyprovokovali veriacich k masovým prejavom nesúhlasu vždy, keď vo svojich prejavoch chceli slávnosť zmanipulovať do politických polôh, veriacim nie vlastných. Nesúhlas sa zvidhol, keď slávnosť označili za mierovú (mierovosť bola len jednou z viacerých dimenzií tejto náboženskej slávnosti), keď sv. Metoda menovali bez prívlastku „svätý“, keď ignorovali vieru ako základnú motiváciu aj nášho svetského

konania. Minister Klusák si uvedomil, že koncepcie strany a vlády pre oslavy nie je na mieste, a vo svojom prejave zjavne improvizoval, vypustil z neho kontraverznejšie pasáže. Denná tlač uverejnila 8. júla jeho prejav na Velehrade podstatne iný, než v skutočnosti predniesol.

Naši oficiálni cirkevní hodnostári, prítomní na Velehrade, sa tiež môžu zamyslieť, že spontánny aplauz dostal spomedzi nich len kardinál Tomášek, ktorého meno sa vo vedomí ľudí spája s vernosťou Sv. Otcu.

Velehrad 85 je dôkazom, že sv. Metod stále účinkuje v našich dejinách. A nakoniec vyvstáva prirodzená otázka: čo ďalej?

Pôvodne sme mysleli, že na záver tohto jubilejného roku príde Sv. Otec, aby na Slovensku zasvätil náš národ Sedembolestnej Panne Márii. Toto bola ústredná myšlienka, ktorá sa zrodila pred 3 rokmi, 15. 9. v Šaštíne. Zatiaľ sa zdá, že Sv. Otec teraz nepríde, ale tak isto sa zdá, že ako národná cirkev sme na zasvätenie ešte nie dost' pripravení. A preto ako prirodzený plod tohto jubilejného roku 1985 vychádza príprava na zasvätenie sa Panne Márii. Bolo by ideálne, keby sa táto príprava stala postupne záležitosťou našich farností. Tak by sa zasvätenie stalo naozaj celocirkevnou záležitosťou v našom národe. O programe tejto prípravy budeme postupne informovať.

Zostáva našou pevnou vierou, že nakoniec toto zasvätenie u nás predsa vykoná Svätý Otec.

VROUCÍ VZPOMÍNKA

—1975—
18. ÚNORA
—1986—

Datum pro nás tragického 18. února z r. 1975 připadá letos na úterý, kdy si už po jedenácté připomínáme, že nám odešel náhle na věčnost náš milovaný jediný syn

František FRONĚK ml.

V plné síle mládí podlehl smrtelným zraněním díky násilníka, narozeného též v naší, už však nesvobodné vlasti.

Pokud nám Bůh dopřeje života, budou se naše vzpomínky, drahý Fanoši, stále vracet k Tobě a naše modlitby se vroucně obracejí k Bohu s prosbou o jeho milosrdenství, věčný mir Tobě a vnitřní sílu nám, abychom nezmalomyslněli a oddaně přijali lidsky nepochopitelné Boží cesty.

V sobotu 22. února 1986 v 6:15 hod. večer budou naše české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské obětovány za spásu jeho duše. - Děkujeme všem, kdo si na našeho Fanoše vzpomenu s námi upřímnou modlitbou.

EVA a FRANK FRONĚKOVÍ z Berwynu,
milující a osirelí rodiče.

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

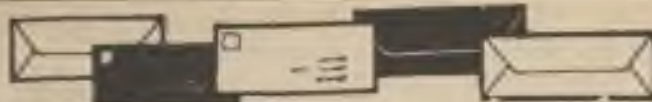
Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

Omaha - Nebraska

Vážená redakce milého našeho Hlasu Národa.

S posláním předplatného chci také něco připsat do rubriky „Dopisy čtenářů“. Jako starému českému nadšenci pro udržení znalosti naší řeči v USA mi leží na srdci její vyučování a zachování u mladých generací. Němci se tu úspěšně snaží o udržení jejich mateřštiny u dětí stejně tak i Poláci, Litvínští, Italové, Francouzi, Mexičané i různí Arabové. Dokonce i Židé učí své děti hebrejštině, kterou po založení státu Israele z bible vzkřísili a zmodernisovali, aby jí mohli vyjádřit všechny moderní pojmy. Jen my Češi jsme v této věci nějak nápadně laxní. Že tomu tak je u třetí či čtvrté generace, tomu se už ani konečně nelze divit, i když právě jejich příslušníci se dnes začínají znovu o znalost rodné řeči svých předků živě zajímat. Ovšem z několika stran se doslýchám, že někteří z těch nejnovějších uprchlíků ani na své malé děti již česky či slovensky nemluví, aby se prý rychleji naučili od dětí anglicky. To je podle mého názoru dvojitá chyba. 1) Malé děti se v cizím

prostředí vždycky naučí té nové řeči, kterou neustále slyší, a zapomenou-li do svých 14-15 let svou mateřštinu, rodiče je ošidili nejen o řeč, které se jejich děti naučily zadarmo, ale zavírají jim tak i nový kulturní obzor se schopností, naučit se snáze i dalším cizím jazykům, což jim usnadňuje dobrá a správná výslovnost češtiny. Říkají-li jim snad ve škole učitelé - „mluvte doma se svými dětmi anglicky“, pak stačí si za příslušným učitelem dojit a celou věc mu vysvětlit. Při trochu dobré vůli to určitě pochopí. 2) Takoví rodiče, kteří chtějí mermomocí mluvit se svými dětmi doma anglicky - (něco jiného je při návštěvě Američanů, kteří naši řeč neovládají) - vystavují se velmi vážnému nebezpečí, že v „klackovitých letech“ svých dětí ztratí u nich zbytečně i úctu a autoritu. A to jen proto, že při návalech zpurnosti se jim v pubertě děti ještě vysmějí, že se ani pořádně nenaučili anglicky, poněvadž se nezbavili svého přízvuku. A potom at' dáváte svým „odnárodnělým“ dětem sebe lepší rady, nebudete u nich už ani rodičovskou autoritou,

což má obyčejné špatné následky v jejich dalším životě a vzájemný rodinný vztah se úplně zkalí. Zachovat u dětí znalost jejich rodné řeči je tedy jen a jen věcí rodičů. A lze toho dosáhnout dokonce i v rodinách smíšeného manželství, když se rodiče domluví, že se střídavě bude doma mluvit jeden týden maminčinou řečí, druhý týden zase tatínkovou, a při návštěvách přátel ze země kde zijeme, se mluví jejich oficiální státní řečí. Vyžaduje to jen důslednosti a „sportovní disciplíny.“ Je samozřejmé, že téměř všechny děti mají pokušení mluvit i doma mezi sebou a s rodiči v USA anglicky, protože jejich anglický slovník se neustále rozšiřuje a amlitina je jednodušší a praktická. Děti se při tom nemusí zrovna pohlavkovat, ale je třeba jim neustále připomínat a rozumově dokazovat velkou důležitost znalosti vícero řečí, zvláště pro „byznys“ a cestování v 21. století. Východoevropské země zbavené komunismu, budou pak čile obchodovat s USA a naše země bude tu v USA a v Kanadě navíc potřebovat upřímné přátele, kteří budou rozumět její kultuře, dějinám a tradicím. A jsou to právě tyto důvody a přesvědčení, které nás starokrajanů v Nebrasce stále ještě ponoukají a nutí, abychom z lásky k rodné zemi našich předků pečovali o udržení znalosti češtiny.

Ovšem, ani v Omaze jsme už v minulých letech nemohli získat dostatečný počet dětí, jejichž rodiče by nám pomáhali udržet u nich touhu a zájem naučit se česky, ačkoliv Dr. Kučera tu dělal pro to vše možné, co bylo v jeho silách, zavedl a zorganizoval tu celou řadu českých festivalů, které se rychle ujaly a velmi dobře osvědčily, protože přivedly do našeho tichého a odlehleho venkova nový poutavý ruch, lidskou pospolitost a hlavně „byznys“. Poslední třídu pro výuku dětí češtině jsme zavřeli už asi před 7 či 8 lety v síni sokolovny Omaha. Udržely se jen kursy češtiny pro dospělé. Ty nabízí sokolská obec v South

Omaha jednou týdně večer, kursy jsou zdarma a zájemci si musí sami opatřit jen učebnice a slovník.

Sokol Omaha na 13. ulici se po neúspěchu s dětmi však nevzdal svého úsilí, šířit mezi generacemi potomků českých pionýrů znalost češtiny a tak má dnes tři stupňový kurs: pro začátečníky, pokročilé a pro ty, kteří se chtějí navíc dozvědět něco i o české historii, literatuře, umění, hudbě a zdokonalit se v četbě. Sokolovna jim poskytuje zdarma místnost, světlo a otop, ale na plat učitele si musí vybrat mezi sebou sami. Počet těchto dospělých zájemců a znalost češtiny se nijak neztenčuje, ale naopak spíše roste. Vyučování vede a řídí paní Věra Stromšíková, která přišla do USA do exilu za sobodou a v Praze nabyta universit. vzdělání. Vyučuje češtinu v Lincolnu na University of Nebraska a na Southwest Community College. Z Lincolnu dojíždí pravidelně do Omahy - (je to asi 60 mil), do městečka Brainard - kde působil kdysi vzdělaný a nezapomenutelný kněz Msgr. Klein - (byl i spolupracovníkem na Ottově naučném slovníku) - což je asi 50 mil od Lincolnu. V městečku Potter, ležícím v západní části Nebrasky, vyučuje dospělé zájemce o češtinu paní Betty Slámová. Do městečka Potter se na kursy češtiny sjíždějí pravidelně studenti i z jiných okolních městeček a osad, z nichž jsou některé i dost vzdálené, takže tu svou touhu - naučit se mateřské řeči svých předků - jsou ochotni platit i značnou časovou obětí. Proto taky asi dělají v češtině tak znamenité pokroky.

Tímto jsem chtěl našim krajanům jinde v USA, v Kanadě a v různých zemích světa prostřednictvím Hlasu Národa připomenout, že se my staří v Nebrasce snažíme odevzdat i dalším generacím lásku k národu a k vlasti, z nichž pocházeli naši zdejší pionýři. Na duchovních misionářích různých křesťanských vyznání zase je, aby se snažili o udržení v USA a jinde ve světě, kde naši

lidé žijí, našich náboženských tradic, zvláště když tyto tradice jsou dnes za komunistického režimu v Československu na „černé listině“.

Avšak, ani to šikanování a sociální diskriminace poctivých a věrných křesťanů doma jim víru v Boha vzít nemohou.

Upřímně Vás čtenáře H.N. krajansky pozdravuji. Váš Frank T. Tesař, 6616 S. 45 Str. Omaha, Nebr. 68117, USA

**

Vážený a milý pane Tesař, děkujeme Vám za velmi pěkný, rozvážný, promyšlený a účelný dopis. Všechno je v něm velmi pravdivé a výstižně vysááno - beze zbytku. I ty důvody k znalosti naší mateřštiny jste velmi správně - americky, národně i pedagogicky vystihl. Za Vaše upřímné snahy, omažským sokolům i paním učitelkám Stromšíkové a Slámové - (a Dr. Kučerovi samozřejmě též) - patří náš upřímný obdiv a vděčnost. Doufejme, že Vaše moudrá slova a Vaše úsilí najde někde na světě v srdcích alespoň několika našich čtenářů dobrou ornou půdu a odezvu.

S vděčným pozdravem Váš Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

PRÁVĚ DOŠLA NOVÁ ZÁSoba

Poldauf I.: Anglicko - český a česko - anglický slovník, \$13.50, poštou \$15.25.

Anglicko - slovenský a slovensko - anglický vreckový slovník, \$6.50, pošt. \$7.95.

Mistrík J.: Basic Slovak, \$3.25, pošt. \$5.50.

Praha - plán města, \$1.75, pošt. \$2.50.

Moravské národní pohádky a pověsti, \$7.50, pošt. \$9.25.

Fischer O.: Činohra Národního divadla do r. 1900, \$8.50, pošt. \$10.25.

Poláček K.: Bylo nás pět, \$4.50, pošt. \$6.00.

Jarošová Emma: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$9.50, pošt. \$11.00.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém výběru: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječ knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, pošt. \$8.35.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

Picture Butte - Alberta Kanada

Čtená redakce H.N.

Milý a srdečný pozdrav Vám zasílám i všechno nejlepší Vám přeji z celého srdce, hlavně stálé a dobré zdraví, hojnost Božího požehnání ve Vaší obětavé práci.

Děkuji Vám srdečně za uveřejnění písně k Milostnému Pražskému Jezulátku.

Posílám předplatné na další rok Hlasu národa; co zbyde, dejte tam, kde je Vám zapotřebí.

Abyste dopis nešel naprázdno, připsuji k otištění známou báseň:

Modlitba za vlast!

Mateřské řeči svatý zvuk
na brány Nebes buší:

Ó, popřej sluchu Bože náš,
modlitbě českých duší;
za národ svůj Tě prosíme
my nejdřív touto písní
dej štěstí mu a svobodu
a zbav ho béd a tísní.

Potom za vlast a otčinu
Tě prosí naše retý:
bud' milejší nám země ta
nad všechny jiné světy.
Ta česká země jak bývala
at' zas je zemi reků,
by Tobě k slávě trvala
po všechny věky věků!

Když byl Jan Pavel II. na Sardinii

Svou pastorační cestu na Sardinii zahájil papež dne 18. října loňského roku. Postupně navštívil čtyři krajská města, a to Iglesias, Oristano, Nuoro a Sassari. Závěr návštěvy patřil největšímu městu, přístavu Cagliari.

Iglesia je město hornické, velmi starobylé, již Féničané a Římané zde těžili kovy. Římané sem odsuzovali křesťany na nucené práce do dolů „ad metalla“, což většinou znamenalo smrt. Také papež Pontian, jehož pontifikát klademe do let 230-235, byl odsouzen císařem Maximinem k práci v zdejších dolech. Papež Jan Pavel II. sfáral do dolů a při svém setkání s horníky pod zemí a potom na povrchu věnoval svou rozmluvu otázkám práce v duchu své encykliky Laborem exercens a vyjádřil svou plnou podporu spravedlivému boji dělníků za zlepšení pracovních a životních podmínek. Jeden z horníků to ocenil slovy: „Vaše návštěva zde v dole je pro nás důvodem k naději. Opravdu si to myslíme.“ A jiný dodal: „Solidarita církve nám pomáhá v

tom, zač bojujeme.“ Pak následovala liturgie slova na náměstí Božského Srdce. Svátý Otec vyzdvihl především nutnost ochrany manželství a křesťanské rodiny proti rozvrtným silám. Po modlitbě v místní katedrále a návštěvě biskupského paláce odletěl do Oristana.

V Oristanu sloužil Jan Pavel II. mši sv. za účasti 70 tisíc věřících. Liturgické texty byly ze svátku sv. Lukáše a základním tématem homilie bylo misijní poslání církve. Všichni jsme povoláni šířit radostnou zvěst. Všichni jsme povoláni, i když každý jiným způsobem, abychom šli a přinášeli užitek. Učedníci byli vyvoleni Kristem. Přátelství, které nabízí Ježíš, patří do řádu spásy a je zcela jeho darem. Kdo navázal s Ježíšem vztahy lásky, je povinen být věrným a pracovním učedníkem. V tom spočívá význam výrazu „přinášet užitek“. Po mši sv. Jan Pavel II. povzbudil v katedrále Nanebevzetí Panny Marie na 200 nemocných a 400 klauzurních sester. Vyzdvihl hodnotu utrpení pro církev, řekl, že má větší hodnotu tiché a skryté utrpení nemocného než

mnoho debat a konfrontací. V závěru dne jednal s místními církevními představiteli na arcibiskupství.

Město Nuoro, zvané „ostrov na ostrově“, je vyhlášené svou rázovitou a bohatou tradicí. Ráno 19. října očekávali papeže v katedrále kněží, řeholníci, řeholnice a angažovaní laici. K nim promluvil Jan Pavel II. o zásadách evangelizace a katechizace. Každý křesťan má být svědkem a hlasatelem evangelia a katechizace musí mít první místo mezi činnostmi a iniciativami v církvi. Tvářív tvář množství různých poselstev, které předkládají dnešní hromadné sdělovací prostředky, je potřebnější než kdy jindy ukazovat duším cestu víry, aby se stále prohlubovaly základní pravdy evangelizačního poselství a lidé tak získávali nadpřirozenou schopnost rozlišovat mezi dobrem a zlem a bezpečně kráčet po cestě spásy. Evangelizace i katechizace se musí rozvíjet ve světle Božího Slova. Evangelizační dílo je neodlučitelné od Kristova Kříže. Nato přivítalo Svatého Otce mnohatisícové shromáždění na sportovním stadioně,

kde se konala liturgie slova. Jejím ústředním tématem bylo spasení a usmíření. V tomto kraji, kde ještě platí krevní msta, zdůraznil Jan Pavel II. nutnost odpouštět. V takovém duchu také přivítala papeže jedna žena, která za dvacet měsíců ztratila pro násilí dva bratry. Ale její rodina volala raději cestu zákona a odpuštění a porušila tak za tichého souhlasu mnoha lidí nepsaný zákon krevní msty. V závěrečné modlitbě Jan Pavel II. řekl: „Už nás vyčerpává a uráží krev tolika bratří a sester, prolitá v nemyšlných pomstách a vyhlazování celých rodin. Chceme znovu vzbudit svou společnou víru v Ježíše Krista, Božího syna a našeho bratra v evangeliu spásy, jak nám je hlásá církev.“

Ve městě Sassari zavítal Jan Pavel II. především na půdu university, založené v 17. století, pokračovatelce jezuitské koleje, která zde byla již od r. 1562. Hlavním námětem papežova projevu k profesorům a docentům university byla spolupráce mezi universitou a církví. Vědecké bádání, první a základní úkol university, může přispívat k pokroku jen tehdy, mají-li dobrou vůli také ti, kteří rozhodují o osudech světa. Jinak může i věda a technika ohrozit člověka, jemuž má na tomto světě všechno sloužit. Proto je neodlučitelným úkolem university vychovávat a vytvářet celého člověka, nejen intelektuálně zdatného, nýbrž více moudrého a vycvičeného ve správném užívání vůle. Je třeba respektovat stupnice hodnot duchovních, mravních i náboženských, jež se všechny soustředí u člověka, neboť on je ve světě tou nejvyšší hodnotou. Vše ostatní má být ve službách člověka jako osoby. Takový řád si přeje Bůh. Převrátit tento řád znamená upadnout do barbarství. Pak papež dále rozvedl učení o nedotknutelnosti a důstojnosti lidské osoby, protože právě toto učení tvoří její velký svazek s universitou. Po návštěvě university koncelebroval Svátý Otec mši sv. spolu s 6 biskupy, 400 kněžími. Zpíval 250 členný pěvecký sbor a doprovázel jej bulharský orchestr ze Sofie.

V Cagliari začala neděle 20. října návštěvou Svatého Otce v nemocnici. Po krátké rozmluvě mu při rozhovoru jedna stařenka řekla „Obětujeme ti svůj růženec a své utrpení. Ty je obětuj Bohu.“ Vrcholem celé cesty byla mše sv. před hlavní mariánskou svatyní ostrova, zasvěcenou Nostra Signora di Bonarion /Panna Maria dobrého ovzduší nebo dobrého větru/. Se Svatým Otcem koncelebrovali všichni sardinští biskupové a mnoho kněží. Přítomno bylo na 100 tisíc věřících. Protože právě tu neděle byl světový den misí, věnoval Jan Pavel II. svou homilii právě tomuto tématu, k němuž se vrátil i při meditaci před modlitbou Anděl Páně. Vždyť ze zdejší mariánské svatyně vyzařoval misijní duch až za hranice ostrova, hlavně do zemí Latinské Ameriky, jak o tom svědčí i názvy některých míst, např. Buenos Aires. V závěru homilie vyzdvihl papež misionářskou církev: „Misionářská církev znamená církev milovanou Kristem, církev živou, matku a přítelkyni člověka, církev mladou, neohroženou a mučednickou, církev potřebující Boží milosrdenství a jeho opravdovou tlumočnickou, církev, která je světlem světa, solí země a společenstvím lásky.“

Svou meditaci před modlitbou Anděl Páně zakončil prosbou o Mariinu pomoc pro duchovní pastýře: „Rozšiřuj odtud svou mateřskou ochranu nad církevními pastýři, kteří se zanedlouho shromáždí na mimořádném biskupském synodu, aby prověřili výsledky minulého koncilu a rozvinuli jejich účinnost k dobru církve. Čeká je těžká a složitá práce. Budou k ní potřebovat obětavost, schopnost dobře rozlišovat v hodnocení, prozíravost a rozvahu při rozhodování, pozorné naslouchání hlasu pravdy, věrnost koncilnímu duchu a pozorné přihlížení potřebám současného člověka. Bud' ty, naše Paní dobrého ovzduší, jejich vůdkyní a oporou, aby práce, kterou na sebe vezmou, vzbudila v křesťanském lidu nové úsilí při uplatňování toho, co Duch sv. řekl v koncilu církvi.“

V Argentině zemřel františkán P. Procházka apoštol malomocných.

Až s velikým zpožděním jsme se dověděli, že 13. srpna 1985 zemřel v sanatoriu Sommer, ležícím asi 100 km od Buenos Aires v Argentině, náš krajan Otec Jáchym Procházka. Sommer je útulek pro malomocné a Otec Jáchym s nimi žil a pro ně se obětoval plných 44 let. V Citolibech v severních Čechách, snad už jen nejstarší pamětníci si vzpomenu na svého velkého rodáka, který tam spatřil světlo světa 12. května 1902. Malostranské gymnázium v Praze, na kterém studoval, má dnes jisté jiné jméno a také by ani nemohli věnovat vzpomínku řeholníku, misionáři. Nebo si snad v České Třebové někdo vzpomene na horlivého novice, či v Praze, kde byl 4. července 1926 vysvěcen na kněze? Nebo na brněnské univerzitě, kde dosáhl doktorátu filosofie? Nebo v Kadani, Třebové, kde působil dva roky ve franšikánském kostele jako kazatel, zpovědník, ale i redaktor? V roce 1934 odjel na 31. světový eucharistický sjezd v Buenos Aires jako oficiální delegát českého katolického tisku. Redaktorská zvědavost jej pak vedla do Perú, Brazílie, Paraguaje, Bolívie a Kolumbie; všude navštěvoval naše roztroušené krajany. Po dvouletém putování se sice vrátil, ale už v r. 1937 od-

jíždí definitivně do Argentiny, do františkánského kláštera v Buenos Aires, odkud přisluhoval jako kněz asi 40,000 českých vystěhovalců v Jižní Americe. Dva roky vyučoval teologii na františkánském teologickém učilišti. Když r. 1939 přijel za ním jeho řeholní spolubratr Otec Pavel Maráček, převzali na přání biskupa faru v Glew. Rok nato Otec Pavel šel o prázdninách zastupovat kaplana u malomocných v sanatoriu Sommer. Když se vrátil, říká Otcí Jáchymovi: „To by bylo něco pro nás. Svátý František by z nás měl radost!“ Dotyčný kaplan se z prázdnin nevrátil tak do útulku šel Otec Jáchym. V té době měl z malomocných ještě každý strach. Otec Jáchym proto ztratil mnoho přátel, lidé se mu začali vyhýbat. Podnikavý duch našeho Otce Jáchyma se však nespokojil s deseti pavilony; začal stavět vlastní elektrárnu, vodárnu, divadlo, údržbářské dílny. Cílem mu byla soběstačnost, protože styk s okolním světem byl ztížen mnoha předsudky. Kolem pavilonů nasázel stromky, které dnes už skýtají hodně stínu, takže nemocní nemusí trpět upalujícím sluncem. Po 44 let od svého vstupu do sanatoria Otec Jáchym byl dobrým duchem sanatoria, dokázal obstarat vše; sehnal pračky, ledničky, příkrývky, povlaky, prostěradla, matrace, potraviny. Jeho dop-

ravní džíp, z darů dobrodříví, kteří mu zůstali věrni, byl neustále v provozu. Za tu dobu vystřídal tři vozidla. V r. 1958 přijela k němu jeho teta františkánka - misionářka P. Marie, která v r. 1916 odjela do misí v Číně. Bydlela u svých řeholních spolusester, které sloužily v sanatoriu. Od r. 1946 žila s P. Jáchymem též jeho maminka, takže jak matka tak i teta až do své smrti sdílely radosti i strasti apoštolátu mezi malomocnými. V r. 1971 dostal medaili Rotary Clubu za svou třicetiletou službu v sanatoriu. A když r. 1980 sanatorium slavilo 50. výročí svého založení, byla Otcí Jáchymovi udělena zlatá medaile s jeho jménem. Ve své pokoře však odmítl jít na slavnostní předání do Buenos Aires, a tak mu medaili přinesla jedna z řeholnic. Otec Jáchym byl i literárně činný; od něho jsou knihy „Čeští františkáni v Habeši“, a „Vliv sv. Františka z Assisi na naši dobu“. Řídil též časopis pro kněze, kde uveřejňoval nedělní kázání pod titulem „Krátké řeči duchovní“. Jakmile však začal jeho apoštolát u malomocných, všechno ustoupilo do pozadí. Viděl v nich trpícího Krista, jemu v nich bezvýhradně sloužil, až do posledních sil. Celé sanatorium se zúčastnilo pohřebních obřadů, aby tak ukázalo svou vděčnost našemu českému „Otcí Damiánovi“ . . . . . J.K.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

Washington. — K rituálu americké presidentské demokracie patří též presidentova řeč o „stavu Unie“, kterou musí prezident pronést před oběma zákonodárnými komorami - kongresem a senátem - vždy koncem ledna. Letos ji prezident o týden odložil kvůli celonárodní tragedii „Challenger“ a pronesl ji až v úterý 4. února. Jako obvykle tato presidentská řeč se méně zabývala vypočítáváním toho, co bylo v minulém roce vykonáno, ale spíše se obracela k přáním a programům, které by bylo záhodno realizovat v budoucnu. President Reagan v ní vytýčil jen všeobecné zásady a nikoliv konkrétní programy, vpracované do detailů. Všechno také předložil svým TV posluchačům takovým způsobem, aby národ mohl být se svou současnou vládou spokojen a nepřímo i s politickou „moudrostí“ republikánské strany. President svým proslavem znovu dokázal, že i ve svých 75 letech je mistrem přednesu. Zde vypočítáváme hlavní témata presidentovy řeči:

Za Reaganovy vlády se Amerika opět pozvedla ke své bývalé síle a slávě, zejména na poli ekonomickém a vojenském, a hrdě pokračuje na své cestě do budoucna. Tuto změnu k lepšímu přinesl sám americký lid, „vedený klidnou odvahou a svým zdravým rozumem, se svou nikdy neutuchající nadějí, že americkému národu věřícímu v Boha patří budoucnost, protože budoucnost patří svobodě, za níž jsou Američané ochotni přinášet oběti.“ „Amerika věří,

Amerika je připravena si svou svobodu a prvenství ve světě udržet, Amerika může zvítězit v závodu do budoucna, a my zvítězíme!“ - řekl prezident Reagan doslovně. Spojené státy se staly dnešnímu světu ekonomickým zázrakem: už po dobu 37 měsíců poznávají ekonomický rozmach, jejich zmodernizované průmyslové podniky vytvořily ve třech letech devět miliónů nových pracovních míst, inflace klesla z 12 % v roce 1980 na dnešní 4 %. Ekonomie země tak pokročila, že v posledním roce Američané mohli věnovat na dobré účely 74 biliónů dolarů. Cílem naší politiky musejí být soukromé a rodinné hodnoty. Američanům připadl v dnešní době také závažný úkol šířit svobodu mezi národy světa: pouze ve svobodě se totiž mohou jednotlivé národy rozvíjet. Rolí vlády není komandovat a držet osobní iniciativy na uzdě; jejím úkolem je pomáhat v případech potřeby tam, kde na určité věci nestačí obec a stát, poskytnout možnost uplatnění pro všechny, poskytnout práci všem tak, aby všichni Američané mohli svým vlastním úsilím dosáhnout ekonomické síly a spravedlnosti. Federální vláda nesmí žít nad své prostředky; proto zákon Gramm-Rudman-Hollings o nutnosti vyrovnání federálního rozpočtu poskytuje historickou možnost pro dosažení tohoto cíle. Bude potřebí provést daňovou reformu, avšak daně nesmějí být zvýšeny; nikdo nesmí platit více než 35 % z toho co vydělá. Jen tak bude pro americkou ekonomii zajištěn stálý rozmach. Také bude nutno provést

LETEM

SVĚTEM

reformu systému veřejné výpomoci - (Public aid). Bude nutno zrušit takové výpomocné programy, které ve skutečnosti - ve jménu „soucitu“ - degradují mravní hodnotu práce, přispívají k rozbití rodin a přivádějí k neblahé a automaticky bezcitné závislosti na veřejné výpomoci. Rozháranost rodin v USA dosáhla katasrofálních rozměrů, zvyšuje se chudoba mužem opuštěných žen a dětí, děti jsou ponechány ulici, zvyšuje se zločinnost a zhoršuje se mravní i výuková úroveň systému veřejných škol. Tak byly stovky biliónů věnovány na boj proti chudobě, avšak po dvacetiletém rozdávání federálních peněz se situace chudých jen stále více zhoršuje. Například se rodiny budou muset starat samy o sebe jen to jim skutečně pomůže postavit se na vlastní nohy. Americká vláda se nebude starat o jejich rozpočet. Vláda poskytne bydliště a potraviny pouze těm, které potkalo neštěstí a nejsou v dané situaci schopni pomoci si sami. - Přitom Amerika musí být vojensky nadále silná proti sovětskému expansionismu, dokud SSSR nepochopí, že jeho podvrtná výbojnost ve světě nemůže uspět. Proto nemůže být zatím řeči o snížení výdajů na národní obranu. Jen vojenská síla v dané situaci zajistí Americe svobodu. Sověti stále usilují o dobytí celého světa; proto rozšiřují špionáž a terorismus. Taková je skutečnost před níž nelze zavírat oči. Také je třeba dále bojovat proti zločinnosti, proti užívání oamamných drog, pornografii a bezzákonosti, která v USA bují proto, že k svobodě nevychovaní lidé svobody zneužívají. Do škol je nutno znovu zavést disciplínu, studenti musí studovat a ne se flákat, bude nutno poskytnout v nějaké formě výpomoc rodičům, kteří posílají své děti do soukromých škol, a ve veřejných školách je třeba vrátit zákům účtu k Stvořitelovi. Také budou studovány cesty, jak

pomoci chudým rodinám při stálém stoupání výdajů za léčení a za nemocniční ošetření. Amerika bude také dále pokračovat ve svém vesmírovém programu, včetně programu obrany vesmíru, zvaného „Star Wars“. Se Sověty budeme hledat uzavření smlouvy o omezení ofensivních zbraní. President Reagan chová naději, že jeho další vrcholná schůze se sovětským šéfem komunistické strany Michaiilem Gorbačovem povede ke stálejšímu vztahům mezi oběma supervelmocemi. Spojené státy budou usilovat o mír všude na světě, a to nejen snížením stavu ozbrojení nýbrž také šířením prosperity, svobody a demokracie. Amerika pomůže bojovníkům za svobodu v Afghanistanu, v Angole, v Kambodži a v Nikaragvě. - Svou řeč president zakončil vlasteneckými slovy: „V této naší pozeňnané zemi, kde se sny uskutečňují a kde její obyvatelé mohou ještě o odvážnějších činech snít, nic není nemožného, žádné vítězství není mimo náš dosah, a žádná sláva nikdy není příliš veliká.“ - Reaganova vlastenecká a mistrně přednesená řeč byla 26 krát přerušena hřmotným potleskem kongresníků. - Demokraté hned nato ji na TV obrazovkách kitizovali jako málo realistickou, konfušní a nic neříkající. President prý mluvil jen do větru, když chce uskutečnit všechno najednou, což není možné a setrvává v omylu, když chce dále vydávat spoustu peněz na vojenství a zbrojení a příliš málo je ochoten rozdat lidu, který opravdu potřebuje pomoci. A tak se naši páni politici baví prostě dál namísto aby si zodpovědní zástupci obou politických vládních stran spolu sedli, dali hlavy dohromady, prostudovali si pořádně mapu světa, přečetli si znovu bedlivě Marx-Leninovy plány a taktiku na celosvětovou revoluci, smíchanou s pradávými imperialsitickými touhami ruských carů dostat se přes Af-

ghanistán a Irán k teplým přítavům Perského zálivu a pečlivě zvážili dosavadní úspěchy Reaganovy administrace, že Sověti ustoupí jen před jasnou vojenskou silou a odhodlaností.

A pak by se určitě zamysleli i nad tím, jak skutečně je možno nejučinněji pomoci chudým zemím v Latinské Americe - i jinde ve světě, aby se tam odstranily skutečné důvody „přitažlivosti“ komunistických hesel, a zároveň by tím asi co nejučinněji vyřešili problém našich pilných, schopných a přesto zadlužených malých farmářů i spravedlivého národního nemocenského pojištění. Doufejme, že na to jednou přijdou...!

● ● ●
Cape Canaveral. — Hledání příčiny tragedie vesmírového letadla „Challenger“ pokračuje v plném proudu; vyšetřování vedou úřad NASA i zvláštní presidentská komise k tomu účelu jmenovaná. Výsledky budou uveřejněny pouze po důkladném prostudování nalezených materiálů, které budou po ruce. Vědci a autority úřadu NASA tušily od samého začátku, že pohromu letadla způsobila pravá nosná raketa, jejíž jedno místo na spodní části bylo asi z neznámých důvodů poškozeno. K tomuto závěru došlo prozatím jen po prostudování fotografií, vzatých při vzletu letadla; na těchto fotografiích byl viděn plamen na spodu pravé nosné rakety, který tam neměl být. Tento plamen - horký 6,000 stupňů F - možná způsobil výbuch nádrže, obsahující tekutý vodík a kyslík. Už bylo sebráno asi 11 tun trosk letadla, plovoucích v oceáně nebo přinesených vlnami na pobřeží. Toto představuje jen nepatrný zlomek, neboť jen samotné letadlo vážilo 100 tun. Nyní se pátrá po troskách nosných raket i letadla na mořském dnu; tyto trosky mohou být až v houbce 1,200 stop.

● ● ●
Port-au-Prince. — Ještě 5. února haitský, samozvaný „doživotní“ prezident Jean-Claude Duvalier prohlásil před haitskou televizí, že miní nadále zůstat u vládní moci, ačkoliv bouřlivé demonstrace proti němu neustávaly, ale naopak se jen ještě více šířily. Jeho osobní milice „Tonton Macoutes“ střílela do demonstrantů a zastřelila jich neznámý počet - od 50 do několika set - avšak dokázala udržet jakýsi pořádek

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23. a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

pouze v hlavním městě. Washington pak v týž den oznámil, že Duvalierovi se vymyká moc z rukou, a že se tedy tajně obrátil na vlády pěti zemí - Španělska, Řecka, Argentiny, Itálie a Saudské Arábie - se žádostí o politický asyl, že však všude byl odmítnut. Švýcarsko mu ani nedovolilo návštěvu. Dne 6. února pak Duvalier, jeho žena Michelle a 20 jiných příbuzných haitského diktátora náhle opustili Haiti na americkém vojenském letadle a odletěli do Francie, která jim poskytla pohostinství na týden. Pak mají odletět jinam. Podle úterních zpráv jim poskytla trvalý politický asyl západoafrická černošská republika Liberia. Vládní moc v Haiti převzala pětičlenná junta, vedená generálem Henry Namphy, vrchním velitelem haitské branné moci. Junta ihned jmenovala 12 členovou vládu, složenou z vojáků i civilistů za předsednictví senátora Lugana. Haitský lid se po zprávě o útěku Duvaliera vyhnul do ulic a s velkým jásotem oslavoval tuto událost. Nový režim vyhlásil výjimečný stav; armáda, policie i milice dále střílejí do lidí a bylo hlášeno několik desítek zastřelených, takže někteří Hait'ané vyslovují pochybnosti o tom, že se v jejich zemi vůbec něco změnilo. Říkají, že armáda, policie i milice byly na straně Duvaliera, a že tedy asi bude dále trvat „duvalierismus“ bez Duvaliera. V každém případě situace na Haiti zůstává dosud zmatená. USA se z pádu Duvaliera spíše těší nežli zlobí, ale chovají obavy, aby nepřišel na Haiti „dělat pořádek“ Castro se svými kubánskými vojáky.

Manila. — V pátek 7. února se konaly na Filipínách prezidentské volby. Při volebních incidentech bylo zabito 62 lidí. Spojené státy tam poslaly 20 člennou delegaci, aby na šesti místech pozorovala průběh voleb. Toto mělo pouze symbolický význam, protože celkově bylo na Filipínách na 90 tisíc volebních míst. I tak však byli přítomní Američané svědky toho, že výsledky voleb byly hrubě falšovány. Z mnohých míst země byly hlášeny různé přehmaty Marcosových agentů. Operátoři kompjutrů odmítli pracovat, když viděli nehorázné podvody při sčítání volebních lístků. Konečně sčítání má „provést“ parlament, ve velké většině věrný Marcosovi. Úřední upravené výsledky budou známy možná až za několik týdnů. Marcos mezitím pokračuje nerušeně ve vládě země. Vládní sdělovací prostředky už ohlašují Marcosovo

vítězství, ale neodvislá civilní komise, která si vzala za úkol dohled nad sčítáním odevzdaných volebních lístků zase tvrdí, že volby vyhrála Corazón Aquinová. Reaganově administraci asi nezbyde nic jiného, než uznat i z manipulovaných voleb „vítězně vyšlého“ Marcose, protože uznává i všechny podvodně „zvolené“ komunistické režimy v SSSR, v Rudé Číně a ve všech satelitních zemích. A jsou přece známé případy úplatků demokratických voleb i v některých amerických velkoměstech, jako je naše Chicago!

Tripoli. — Dne 4. února dva izraelské jety zajaly nad Středoziemním mořem jedno libyjské osobní letadlo v podezření, že v něm letěli vůdci palestinských teroristů, a přinutily je k přistání na jedné izraelské vojenské základně. Ve skutečnosti však byly v letadle pouze některé syrské vládní osobnosti. Letadlo i jeho cestující pak byli propuštěni o pět hodin později. Izraelská vláda uznala, že toto zajetí libyjského letadla bylo hrozným omylem, že však v podobných zajímání podezřelých letadel budou dále pokračovat v rámci izraelského boje proti terorismu. Pouze Anglie a arabské země odsoudily tento pirátský čin. Palestinské teroristické organizace, odštěpené od Yassera Arafata uvnitř PLO, prohlásily, že nyní se budou také zmocňovat amerických a izraelských letadel, a varovaly cizí příslušníky, aby se varovali v těchto letadlech cestovat. Spojené státy prý jsou spoluvinný na zajetí libyjského letadla, protože poskytly Izraeli

informace o jeho pozici. Washington tuto zprávu popřel.

Bern. — Jakýsi Jiří Springer, třetí tajemník či nižší úředník na čs. vyslanectví v Bernu byl 9. ledna 86 ze Švýcarska vyhoštěn. Oznámilo to samo švýcarské ministerstvo zahraničí a jako důvod udalo, že Springer vyslychal ty nově pečené švýcarské občany, kteří přišli do Švýcar z Československa po sovětské okupaci v r. 1968-9, a požádali si tam o politický asyl. Sotva však obdrželi po 14 letech švýcarské občanství, honem se obrátili na čs. vyslanectví, aby si „upravili vztahy“ s komunistickým režimem v Československu. Čs. vyslanec si je postupně pozval v Bernu do svého úřadu, kde je dnes už ze Švýcar vyhoštěný Springer vyslychal a pokoušel se je získat k špionáži proti Švýcarsku. Několik takto vyslychaných exulantů si ihned uvědomilo, že by to bylo od nich nečestné, a toto špinavé chování „čs. diplomata“, oznámilo švýcarským úřadům. Čs. vyslanectví se bránilo tím, že předložilo švýcarským autoritám psané protokoly a magnetofonové záznamy rozhovorů s žádatelů o úpravu vztahů s ČSSR, nikoliv však všechny. Čs. vyslanectví chtělo tak přesvědčit Švýcary, že oni zájemci - (bývalí čs. a nyní již švýcarští občané) - vypovídali jen o jiných exulantech - svých spoluobčanech - (samozřejmě jen dobrovolně a zcela spontánně) - a nikoliv o věcech, které by nějak souvisely s bezpečností Švýcarska a s ohrožením osobní svobody kteréhokoli švýcarského občana. Švýcarské autority naproti tomu

přebraly „čs. diplomatům“ svědecké výpovědi dotazovaných exulantů - nových švýcarských občanů, kteří jim Springerovy praktiky ohlásili. - Proto musel špion-„diplomat“ Springer Švýcarsko ihned opustit a na ty „upravence“ kteří se dali tak ochotně k dispozici čs. vyzvědači v pohovoru o jiných exulantech, padla nyní hrůza a strach, půjdou-li za mříže ve Švýcarsku či v Československu. Jiní se zase strachují toho, nebudou-li je v budoucnu znepokojovali čs. komunistické úřady, až by jeli do Československa na návštěvu, anebo, nebudou-li se jim mstít ve Švýcarsku ti z jejich krajanů - exulantů, na které Springerovi žalovali a donášeli. - Inu, člověk bez vychovaného svědomí je schopen všeho. Komunisté to dobře vědí, a proto lidi doma strachem tak snadno ovládají.

Vídeň. — Jen několik hodin se v říjnu 1985 v Rakousku těšili z 200.000 šilinků dva českoslovenští utečenci Jiří Kábele a Jan Korábek. Peníze získali vyděračským únosem osmiletého školáka v hornorakouském městě Pergu, ale prvního policie dopadla již v pátek ráno a druhého týž den večer. Oba únosci uprchli do Rakouska již před několika lety a požádali tam o „politický azyl“. Únos provedli proto, že se topili v dlužích. Původně dokonce chtěli únosem jiného dítěte získat pět milionů šilinků. Nebyl to první případ trestné činnosti emigrantů v Rakousku. Je jí více, než se obyvatelstvu zamlouvá. Téměř vždy je to však příležitostí k vyvolání ná-

lad proti zemím, z nichž odešli. V případě Kábeleho a Korábka se v prvních zprávách o jejich zločinu tvrdilo, že jsou čs. státními občany. Teprve dodatečně a velmi cudně se přiznalo, že již dávno požádali na „zlatém Západě“ o „politický azyl“. Ne vždy však panuje v Rakousku rozhořčení nad zločiny utečenců. Někdy jsou téměř oslavováni, což ilustruje případ z loňského července, když tři mladíci unesli z Československa sportovní letadlo. Pilota, který byl dokonce otcem jednoho z nich, přítom omámili a spoutali. Téměř jako hrdinové se potom objevili na prvních stránkách rakouských novin a na prvním místě televizního zpravodajství. Ačkoliv i v Rakousku je letecké pirátství trestné, příslušný soud ani nepovažoval za nutné na piráty uvalit vazbu a nechal je na svobodě. Trestná činnost emigrantů zatím nebyla v Rakousku podnětem k zamyšlení nad udělováním „politického azylu“. Teprve nyní, když další země odmítají přijímat pochybné žadatele o „politický azyl“, vídeňské ministerstvo vnitra oznámilo, že bude jeho udělování zvažovat.

Takto psali o obou vyutálených uprchlících noviny v Československu v loni v říjnu. Zajímavé na tom je to, že oba zločince čs. úřady náhle nepovažují za čs. občany, ale najednou za „emigranty“, ačkoliv „nezákonné“ emigranty, kteří se v západním světě dobře uplatnili, neustále považují za čs. občany, kteří se musí - chtějí-li náhodou svou rodnou zemi navštívit - z čs. občanství draze vyplatit.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking.

Come in. Satisfying friendly service

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, ILL. 60546 PHONE: 442-5700

SPORT

I. liga hokeje v Československu

Výsledky 32. kola: Sparta - Gottwaldov 0:2, Plzeň - Brno 7:2, Č. Budějovice - Kladno 4:1, Pardubice - Jihlava 1:0, Trenčín - Bratislava 4:2, Košice - Litvínov 7:2.

Výsledky 33. kola: Pardubice - Košice 5:2, Sparta - Trenčín 5:3, Kladno - Litvínov 3:5, Brno - Jihlava 2:3, Bratislava - Plzeň 2:4, Gottwaldov - Č. Budějovice 4:2.

Tabulka

	SKORE: BODY:
1. KOŠICE	154:107 46
2. LITVÍNŮV	157:127 42
3. JIHLAVA	113: 81 39
4. PARDUBICE	120:103 37
5. GOTTWALDOV	122: 99 35
6. SPARTA	99:100 34
7. PLZEŇ	121:124 34
8. TRENČÍN	114:121 34
9. Č. BUDĚJOVICE	114:115 31
10. KLDNO	116:140 30
11. BRATISLAVA	93:141 19
12. BRNO	73:138 15

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 34. kola: Opava - Karviná 6:6, Slavia - Ml. Boleslav 5:2, Ingstav - Hr. Králové 8:3, Jihlava „B” - Ústí n. L. 4:2, Liberec - Vimperk 6:0, Vítkovice - Olomouc 10:1.

Tabulka

	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	200: 84 63
2. OLMOUC	114: 86 44

3. JIHLAVA „B”	141:106 41
4. SLAVIA	112: 98 38
5. OPAVA	137:154 34
6. KARVINÁ	122:135 32
7. ÚSTÍ n. L.	111:115 30
8. INGSTAV	120:130 29
9. ML. BOLESLAV	85:124 28
10. HR. KRÁLOVÉ	104:127 26
11. VIMPERK	82:108 26
12. LIBEREC	76:137 17

1. S.N.H.L.

Výsledky 33. kola: Nitra - Michalovce 2:4, Topolčany - Martin 4:3, Skalica - Prešov 5:2, Žilina - Zvoleň 7:6, Dubnica - Lipt. Mikuláš 8:0, Poprad - B. Bystrica 7:1.

Tabulka

	SKORE: BODY:
1. MICHALOVCE	174: 86 47
2. MARTIN	157:101 43
3. SKALICA	117:103 43
4. ZVOLEN	150:120 39
5. POPRAD	135:101 38
6. NITRA	125:105 37
7. DUBNICA	126:114 36
8. B. BYSTRICA	120:119 34
9. LIPT. MIKULÁŠ	102:147 26
10. TOPOLČANY	142:130 24
11. PREŠOV	99:178 21
12. ŽILINA	96:241 8

METRO - LIGA

Výsledky 4. kola:

MAJOR DIVIZE:

Sparta - Schwaben 2:3, R. Wawel - Vikings 2:1, U. Serbs - Gr. White 2:1, Eagles - Kickers 6:1, Lightning - Wauconda 5:2.

Tabulka

	V. N. P.	SKORE	BODY
1. EAGLES	3 1 0	13: 4	7
2. VIKINGS	3 0 1	11: 5	6
3. LIGHTNING	2 1 1	15:13	5
4. WAUCONDA	2 1 1	14:14	5
5. KICKERS	2 0 2	15: 9	4
6. SCHWABEN	2 0 2	13:10	4
7. R. WAWEL	2 0 2	13:21	4
8. U. SERBS	1 1 2	7:14	3
9. GR. WHITE	1 0 3	7:11	2
10. SPARTA	0 0 4	4:11	0

Výsledky 4. kola:

PRVNÍ DIVIZE:

Aurora - Slovaks 2:2, Lions - Bullets 4:3, Trevians - Rams 10:1, Real - Hakoah 4:1, Falcons - Fortuna 3:2.

Tabulka

	V. N. P.	SKORE	BODY
1. FALCONS	4 0 0	21:12	8
2. FORTUNA	3 0 1	14: 6	6
3. LIONS	3 0 1	15:14	6
4. SLOVAKS	2 1 1	13:12	5
5. REAL F.C.	2 0 2	11: 8	4
6. TREVIANs	2 0 2	17:10	4
7. AURORA	1 1 2	8: 9	3
8. BULLETS	1 0 3	12:15	2
9. HAKOAH	1 0 3	10:15	2
10. RAMS	1 0 3	7:26	2

Program zápasů na neděli dne 16. února:

MAJOR DIVIZE

2:30 P.M. Gr. White vs. Wauconda
3:15 P.M. Kickers vs. Sparta,
4:00 P.M. Vikings vs. Lightning,
4:45 P.M. U.Serbs vs. Schwaben
5:30 P.M. R. Wawel vs. Eagles.

PRVNÍ DIVIZE

6:15 P.M. Hakoah vs. Aurora,
7:00 P.M. Rams vs. Bullets,
7:45 P.M. Falcons vs. Slovaks,
8:30 P.M. Real F.C. vs. Lions,
9:15 P.M. Fortuna vs. Trevians.

M.I.S.L. - ALL STARS VÝCHOD - VS. - ZÁPAD

V úterý dne 18. února bude Chicago svědkem zápasu nejlepších fotbalistů M.I.S.L. ligy. Do východních All-Stars byli vybráni následující hráči:

Tatu, Dallas; Stamenkovic, Baltimore; Gray, Chicago; Savage, Baltimore; Stankovic, Baltimore; Brčić, Pittsburgh.

Jako další budou zařazeni do tohoto mužstva:

Granitz, Ward, Kazemanini,

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

Roberts, Moreland, Lodeweges a Lettieri.

Do západních All-Stars byli vybráni:

Zungul, Tacoma; Segota, San Diego; Borja, Wichita; Schiraldi, Kansas City; Roentved, Wichita; Iljevski, St. Louis.

Jako další nastoupí: Mayer, Clavio, Crow, Mokalis, Quinn, Batata, Rasmussen a Preki.

O tento zápas je v Chicagu velký zájem a očekává se rekordní návštěva. Dle papírové formy mužstvo Západu by mělo lehce zvítězit, neboť má ve svém středu nejlepší střelce v Zungulovi a Tatu.

Tabulky M.I.S.L.

Východní skupina:

	V. P.
1. BALTIMORE	19 11
2. CLEVELAND	17 13
3. MINNESOTA	17 14
4. DALLAS	16 16
5. PITTSBURGH	13 16
6. CHICAGO	11 16

Západní skupina:

	V. P.
1. SAN DIEGO	22 7
2. WICHITA	16 14
3. ST. LOUIS	14 15
4. TACOMA	13 18
5. KANSAS CITY	11 20
6. LOS ANGELES	10 19

Mezinárodní atletické přebory v Rosemontu, Illinois

Atleti se 13 států přislíbili účast na těchto mezinárodních přeborech, které se konají dne 16. února 1986 na stadionu v Rosemontu, Ill.

Z Československa uvidíme světovou rekordmanku na 800 m Jarmilu Kratochvílovou, která zde přišla bez konkurence.

Velkou výpravu bude zde mít Sovětský svaz, který přislíbil účast mnohých rekordmanů, z nichž je nejlepší skokan o tyči Sergej Bubka. Zde se očekává vytvoření nového světového rekordu, který bude blízko 6 metrů. Ano, skoro 6 metrů vysoko!

Minulou nedělí v New Yorku jeden americký vysokoškolák z Albuquerque Bill Olson skočil 592 cm. Další vysokoškolák z Oklahomy Joe Dial skočil před dvěma týdny 591 cm.

Sergej Bubka dosáhl minulý týden výšky 591 cm na mezinárodních přeborech v Moskvě.

Pro toho, kdo má rád lehkou atletiku, to bude nejlepší sportovní přebor všech dob ve státě Illinois.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČI

Pojed'te s námi na VI. slet čs. sokolstva v zahraničí

Svaz čs. svobodných sportovců v zahraničí vyzývá své členstvo, aby se zúčastnilo ve dnech 3.-7. července 1986 v Curychu ve Švýcarsku VI. sokolského sletu v zahraničí! Svaz věnuje dva poháry na turnaj v odbíjejně - (pro muže a ženy) - který se sehraje v rámci sletu. Letošní slet jako všech pět sletů předcházejících, se stane velkou národní a politickou manifestací za nové osvobození naší vlasti. V rámci sletu - jako při posledním ve Vídni - se sejdou opět svobodní čs. sportovci v zahraničí ve Švýcarsku.

Již dnes voláme: „Zdar VI. sletu” a těšíme se s Vámi na shledanou!

***

V Praze zemřel

Josef Pondělník

15. ledna zemřel po delší nemoci známý sportovní novinář a publicista ve věku 65 let Josef Pondělník, který vydal knihu „Bican - 5000 gólů”. Už připravoval čtvrté vydání, ale nedočkal se...

Znal jsem ho doma a viděl naposled ve Španělsku na mistrovství světa kopané - vzpomínal tehdy na všechny sportovce v exilu a posílal po mně zvláště srdečné pozdravy fotografovi Zdeňku Beránkovi v Clevelandu.

Stál u zrodu klubu ligových kanonýrů, nenechával upadnout v zapomnění staré slavné postavy československé kopané a pro všechny generace je zvěčnil ve svých publikacích. „Kdo v srdci žije, neumírá”, pravil básník František Hrubín a je to i mottem na jeho smutečním oznámení. Proto zůstane stále mezi námi!

Rozhovor s Antonem a Peterem Št'astnými

Po utkání NHL Toronto - Quebec jsme zastihli v kabině mužstva Quebec Nordiques bratry Št'astné. Quebec Nordiques bylo jediné severoamerické mužstvo, které dokázalo porazit CSKA Moskvu. Proč tomu tak bylo?

Anton: hráli jsme dobře v obraně i v útoku po celém kluzišti.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

**Společenská schůze
clevelandského
Distriktního svazu**

V neděli 19. ledna odpoledne se konala ve spolkové místnosti školy P. Marie Lurdské společenská schůze clevelandského Distriktního svazu českých katolíků, za účasti skoro 80 členů a přátel Svazu.

Kaplan našeho Svazu, Otec Jan Anděl zahájil schůzi modlitbou za zesnulé, ses. Annu Veverkovou a br. Johna Prose. Předseda br. Václav Hyvnar srdečnými slovy přivítal přítomné a vyslovil radost nad hojnou účastí. Úředníci pak podávali své zprávy za uplynulý rok. Prvá byla zpráva tajemníka br. V. Hesouna, která byla s uspokojením přijata - (uveřejňujeme ji na konci našeho článku). Pokladní zprávu podal pokladník br. Frank Soukup. Revisní zprávu podal br. Přemek Kocián, na jeho návrh byla pokladní zpráva schválena. - Otec Jan Anděl řekl, že má z nás radost a prosil, abychom se stejným nadšením a obětavostí dál pracovali. Potom krátce hovořil místopředseda Joe Kocáb.

Předseda poděkoval vřelými slovy úředníkům i členům za jejich práci, kterou konali s vytvářenou obětavostí a svorností - takže i výsledky jsou pěkné. Vzpomenul 100. výročí záslužné činnosti českých benediktinů v Chicagu, které probíhalo v uplynulém roce. Zahájení těchto oslav u sv. Prokopa v Chicagu se účastnil náš předseda s tajemníkem. Předseda nás opravdu potěšil sdělením, že clevelandská sbírka pro Nepomucenum velmi pěkně pokračuje. Oblíbená stolečková zábava bude třetí neděli v březnu v auditoriu zdejší školy. Bude ji řídit opět ses. Anna Císařová.

Naše schůze měla slavnostní ráz nejen proto, že jsme jí počínali 70. rok činnosti - ale neméně i proto, že náš kaplan Otec Jan Anděl se dožil 75 let - / v pondělí 20. ledna/. Za nás za všechny mu blahopřál předseda br. Hyvnar. Zpívali jsme mu nejen Happy Birthday, Živíjo a též „Aby nás Pán Bůh miloval a zdravil dal“. Ses. Císařová předala Otcí Andělovi dort, který pro něho upekla. Otec Anděl nám poděkoval za naše blahopřání a rozhovořil se o tom požehnaném zástupu českých kněží /přes 170/, kteří přišli ze

staré vlasti /mezi léty 1860 - 1914/ a pracovali pro zachování víry a dědictví otců mezi českým lidem v Americe. Podporou české koleje Nepomucenum /v Římě/, splácíme dluh české Ameriky vůči staré vlasti.

A v neděli 19. ledna slavil také narozeniny přítomný br. Ralph Perk, bývalý starosta města Clevelandu. Zpívali jsme mu a dostal rovněž pěkný dort od ses. Míly Hyvnarové. - Na schůzi byl také přítomen Edward Rybka, radní 12. wardy /čtvrtě Žižkov, Karlín, Warszawa/. Rybka je Polák, jeho manželka Češka, rozená Hesounová. Oba se stali našimi členy. - Br. Přemek Kocián pozdravil přítomné jménem Spolku sv. Josefa a též jménem Krajanského výboru. Předsedkyně Dramatického sboru „Včelka“ paní Jarmila Hromádková nám předala dar „Včelek“ pro Nepomucenum. Její manžel Luboš Hromádka nás pozdravil jménem charitního spolku Czech Guild for Holy Family Home. Br. Jan Dušek, bývalý starosta Sokola Greater Cleveland nás pozdravil nejen jménem clevelandských Sokolů, ale také jménem bývalé české farnosti Sv. Rodiny, v níž vyrostl. Upozornil nás, že jeho rodná farnost oslaví na podzim 75. výročí založení. Vyzval Svaz a všechny přítomné, aby se do oslavy zapojili.

Br. Ralph Perk provedl nastolení svazových úředníků na rok 1986, a přál Svazu a jeho úředníkům hodně úspěchů v nastávajícím období. Závěrečnou modlitbu s prosbou ke sv. Václavu o ochranu a pomoc, pronesl Otec Jan Anděl.

Po schůzi bylo našimi sestrami pro přítomné přichystáno chutné občerstvení a pobesodovali jsme až do večera.

Zpráva o činnosti Distriktního svazu českých katolíků v Clevelandu za rok 1985

Uplynulý rok 1985 byl již 69. rokem naší svazové činnosti. Rozsah naší činnosti v uplynulém roce zůstal celkem stejný jako dříve, jen schůze byly omezeny na pracovní porady před našimi podniky. Úředníky na rok 1985 byli: Václav Hyvnar - předseda, Otec Jan Anděl - kaplan, Joe Kocáb - místopředseda, Václav Hesoun - tajemník, Frank Soukup - pokladník, Anna Císařová - ředitelka našich podniků.

Výroční společenská schůze, která měla být 24. ledna 1985, byla na poslední chvíli odvolána pro velice špatné a studené počasí. Pořádali jsme ji až 17. února. Účastnilo se jí 40 našich členů. Schůzi zahájil modlitbou náš milý Otec Jan Anděl. Schůzi řídil předseda br. Václav Hyvnar. Naši úředníci podali své zprávy za uplynulý rok 1984. Tajemník Václav Hesoun zprávu jednatelskou zachycující všechnu naši činnost. Pak promluvil kaplan Otec Anděl, který se pochvalně vyslovil o činnosti našeho Svazu. Pokladní zprávu za nepřítomného br. Fr. Soukupa podal místopředseda br. Joseph Kocáb. Po skončení zpráv poděkoval předseda br. V. Hyvnar úředníkům za jejich obětavou práci a všemu členstvu za podporu Distr. svazu. Jmenovitě poděkoval Otcí Andělovi, že nad námi drží ochrannou ruku a pak ses. Anně Císařové za dobrou organizaci našich podniků.

Sestra A. Veverková nastolila úředníky na rok 1985. Vedení Distr. svazu zůstává beze změny jako roku minulého. V dalším jednání předseda nařtl činnost pro nastávající období. Mimo obvyklé podniky nás čeká ještě jeden úkol. Podle rozhodnutí konvence NSČK má být provedena celoamerická sbírka ve prospěch koleje Nepomucenum v Římě, kde studují na kněze čeští a slovenští bohoslovci. O konání sbírky v našem městě se vedoucí Svazu poradí s českým duchovenstvem a s naším panem biskupem Pillou. Konání sbírky bylo schváleno. Byly projednány ještě některé běžné záležitosti a následovala přátelská beseda, pro kterou naše sestry připravily chutné občerstvení.

Naše karetní zábava jako jiná léta byla v auditoriu školy P. Marie Lurdské v neděli 21. dubna 1985. Byla velmi pěkně navštívena a protože ji řídila ses. Anna Císařová byl i finanční výsledek karetní zábavy pěkný. - V květnu úředníci Svazu měli poradu na faře u sv. Prokopa spolu s dpp. Andělem, Uhlířem a Veselým. Jednáno bylo o způsobu a době celoclevelandské sbírky pro římské Nepomucenum. Byl dohodnut výkonný výbor pro sbírku v tomto složení: chairman Ralph J. Perk, vice-chairman Anna Veverková, tajemník Václav Hyvnar, pokladník Joseph Kocáb a Edward Hejra účetní. Br. Hyvnar pak v příštích měsících zahájil jednání s p. biskupem Pillou a s ostatními faráři bývalých českých osad. Jednání byla úspěšná a výsledkem bylo, že náš p. biskup sbírku schválil a spolu s arcibiskupem...D... Václav Hesoun - tajemník.

Kučerou z Iowy a biskupem Janem Mořkovským z Texasu se stali čestnými co-chairmany sbírky - a páni faráři z býv. českých osad vyslovili souhlas, aby se v jejich kostelích konala sbírka pro Nepomucenum - a stali se vice-chairmany. Sponzory sbírky stalo se 50 osob jak z katolických řad tak z vícero předních krajanských organizací. Konání sbírky bylo určeno pro podzim.

Zamýšlený zájezd do Chathamu na pouť u sv. Antonína se neuskutečnil pro nedostatečný počet přihlášek. - Náš předseda a tajemník se účastnili svatometodějské pouti v České národní kapli P. Marie Hostýnské ve Washingtoně druhou neděli v červnu. Celebrantem bohoslužeb byl p. biskup Jan Mořkovský z Houston.

Den českých katolíků se konal v neděli 21. července. Bohoslužby byly v kostele u sv. Prokopa a odpolední slavnost v České síni Karlín. V národopisném programu vystoupily taneční skupiny clevelandských Sokolů a slovenská Trávnica. Náš Den byl zdařilý, ač trochu méně navštíven než roku předcházejícího.

Koncem listopadu jsme započali sbírku ve prospěch Nepomucena. Bylo rozesláno skoro 3,000 dopisů. Sběrka se slibně rozvíjí. Místo ř ses. Anny Veverkové se stala vice-chairmanem sbírky ses. Elsie Filousová.

V prosincové schůzi jsme měli volby nových úředníků na rok 1986. Volby řídil br. Martin Hrabík. Zvolili jsme tento výbor: Václav Hyvnar - předseda, Josef Kocáb a Edward Hejra - místopředsedové, Václav Hesoun - tajemník, Frank Soukup - pokladník, a ředitelka našich podniků Anna Císařová.

Mimo zes. Anny Veverkové, předsedkyně ČKJ a dlouholeté pokladní Distr. svazu jsme ztratili ještě jednoho věrného a dobrého člena Johna Prose.

Během roku náš Svaz sponzoroval vícero místních podniků: Ples Čechů a Slováků, České divadlo Dram. sboru Včelka, Svatováclavskou oslavu, Oslavu 28. října vzniku Čs. republiky pořádanou Krajanským výborem, a „Večer ve starých Čechách“ pořádaný Českým Guildem ve prospěch Holy Family Cancer Home.

Zahajujeme 70. rok svazové činnosti. Necht' je nám to povzbuzením k další svorné, vytrvalé a obětavé práci. A prosíme patrony a světky našeho národa, i se sv. Janem Nep. Neumannem-Prachatickým, aby vyprosili Boží požehnání našemu dalšímu snažení.

Hráči věděli, že nesmějí nechat sovětským hokejistům příliš prostoru, aby rozvinuli jakoukoliv akci. Dařilo se nám to po dobu celých šedesáti minut. Podařilo se nám vstřelit dvě rychlé branky, a jak Rusy znám, nedaří se jim hra tak dobře, když prohrávají o dva nebo tři góly. Tím ztratili onu sebedůvěru, která z nich normálně vyzařuje, a vtip, jenž normálně mají.

N.D.: Jaké osobnosti má současné CSKA Moskva?

Anton: V SSSR je velká základna hráčů, z které je možno vybírat a mají proto i určité hokejové osobnosti jako Makarova, Krutova, Kasatonova a Fetisova.

N.D.: Čemu se Rusové přiučili od Kanad'anu?

Anton: Nejenom oni, ale celý evropský hokej se přiučil: Evropani hrají tvrdší hokej a Kanad'ani se naopak naučili tomu, že musí hrát vtipnější a rychlejší hru. Připočteme-li k tomu ostrou střelbu, vidíme, že Kanad'ani se dostali na vrchol a kdykoliv mohou soutěžit s evropským hokejem.

N.D.: Hrají sovětské hokejisty zákeřně?

Anton: Zde v Kanadě si to nedovolí, ale ještě z Československa se pamatují, že tam bylo občas sekání nebo vysoké hokejky.

Po tomto rozhovoru jsme se zeptali ještě dvě otázky Petera Šťastného. První se týkala ochranného štítu s kterým nyní hraje.

Peter: Po zlomenině nosu jsem si musel chránit obličej, aby nedošlo k dalšímu zranění a za ty tři týdny jsem si na tento štít zvykl a byl jsem rád, že jsem ho měl, protože mě v poslední době dvakrát zachránil od jistého zranění. Připočtu-li k tomu závěr loňské sezóny, kdy jsem měl čtyři zranění v obličejí - třikrát z toho hokejkou, a jednou jsem měl dokonce 26 stehů nad pravým okem, jindy jsem dostal pukem, což znamenalo dalších 12 stehů, tak jsem se rozhodl si tento štít nechat.

N.D.: Jak došlo k tomu, že jsi se stal kapitánem Quebecu Nordiques?

Peter: Prakticky to bylo velmi jednoduché. Jednou jsem přišel hrát zápas a zjistili jsme, že náš bývalý kapitán Mario Marois byl prodán do Winnipegu. Vedení mužstva si mne zavolalo a podali mi dres s „C“! myslím si, že dnes již dokáží s hráči komunikovat jak francouzsky, tak anglicky, a můžu tedy vykonávat tuto funkci.

Podle rozhovoru pro RFE upravil Aleš Březina /Nový Domov/

Zajímavá nová kniha

Leopolda z Lobkowicz - Dobrzenská:
„FRAGMENT OF A DREAM”
/Pioneering in Dysart Township
and Haliburton Village/

V pondělí dne 27. ledna t.r. jsme měli v kanadském Torontu možnost sledovat na televizi /Ch 12 CHEX Peterborough/ - na odpoledním programu /Afternoon Show - All About Books/ - rozhovor naší krajanky Leopoldy z Lobkowicz - Dobrzenské se Sylvii Sutherland, která t.č. zastává úřad starosty města Peterbora. Bylo to v krátké době už druhé interview. Krátce po vánocích s ní rozmlouval Allan Miller na programu Ontario Morning na CBC.

Paní Dobrzenská mluvila v obou případech o své nedávno

vydané knize „Fragments of a Dream”. Autorka zachytila v tomto díle historii a genealogii 255 rodin, které se usídlily jako první osadníci v pahorkaté krajině jezer a pralesů kolem dnešní obce Haliburton Village a v Dysart Township v letech 1859 - 1879.

Krajina kolem Haliburtonu je dnes důvěrně známá mnohým našim torontským krajanům, kteří tam mají vikendkové chaty nebo farmy. Někteří se tam natrvalo stěhují, když odcházejí do důchodu. Toto rozhodnutí učinili před několika lety i manželé Dobrzenských. Paní Leopoldu zajímaly vzpomínky a vyprávění jejich nových sousedů - farmářů, starých pamětníků a pamětnic pionýrských časů a rozhovory s nimi si začala zapisovat nebo

nahrávat na pásku. Brzy se jí tyto sousedské besedy staly koníčkem a rozhodla se, že ústní podání podepře také historickými fakty a spojí je v knížku. Snad si ani zprvu neuvědomila, jak obtížnou práci si předsevzala. Po dobu delší dvou let prohledávala archivy, potýkala se s nesčetnými překážkami, protože mnoho zápisů padlo za obětí požárům nebo v primitivních poměrech žádné záznamy nebyly vedeny. Z rozhovoru se Sylvii Sutherland bylo zřejmé, že si místní patrioté velmi váží díla, které pro ně paní Dobrzenská sepsala. Setkáváme se tu s mnohými historickými vážnými i humornými, s popisem života prvních osadníků, kteří se sice pokoušeli farmářit, ale uživili se spíše jako „trappers” - lovci kožešin. Kniha je dokumentována bibliografií, opatřena indexem a bude výbornou pomůckou budoucím generacím historiků.

Také my se těšíme z úspěšné práce naší krajanky, která se narodila v Čechách na Mělnicku v obci Dolní Beřkovice. Pochází ze staré české šlechtické rodiny - princezna Leopolda z Lobkowicz. Patří ke generaci, které bylo universitní vzdělání ztíženo, nebo znemožněno vpádem nacistů a zavřením českých universit v r. 1939. Provdala se za hraběte Jana Dobrzenského z Dobřenic a žili na panství v Chotěboři do roku 1948, kdy byli nuceni odejít do exilu. Život se s touto princeznou nikdy nemazlil. Užila více než průměrnou dávku exulantských strastí. Přesto, že byla stále zaměstnána na plný úvazek mimo domov, vychovali Dobrzenských úspěšně pět dětí. Obdivujeme se paní Leopoldě, že nikdy neztratila svou cílou intelektuální zvědavost a nyní tak pečlivě sepsala toto zábavné i poučné pojednání o prvních osadnících Haliburtonu.

Inka S.

***

P.S. Čtenáře „Hlasu národa” snad bude zajímat připomínka, že starobylý rod Lobkowiczů vděčil za svůj rozmach hlavně v XVII. stol. příkladné věrnosti katolické církvi. Jméno Polyxeny Lobkowiczové, rozené z Pernštejna, přísně katolicky vychované svou španělskou matkou, spojuje s historií Milostného Pražského Jezulátka. Tuto voskovou sošku, kterou její matka přivezla ze Španěl, darovala Polyxena Karmelitánskému kostelu P. Marie Vítězné r. 1628. Zázračná uzdravení a mnohé milosti plynoucí z úcty k Jezulátku rozšířily jeho prosulost po celém světě.

I.S.

Ruce se setkaly...

V sídle Polské vlády v exilu - v londýnské Belgravii - dne 16. ledna 1986 ve 3:30 hod. odpoledne byly slavnostně podepsány Deklarace o československo - polské cestě ke Středoevropské konfederaci.

Po dlouhých jednáních, kdy do poslední chvíle se „londýnská iniciativa” snažila najít jednotné řešení, došlo tedy k podpisu dvou deklarací. Jedné - Rady svobodného Československa / Dr. Mojmir Povolný a R. Fraštacký/ a druhé - Londýnské iniciativy.

Ještě v předvečer podpisu došlo v londýnském Pen Clubu ke dlouhé schůzce mezi exilovými organizacemi v Anglii a dr. Povolným. Dohody však nebylo dosaženo. Některé organizace, které původně chtěly vyslovit podporu RSČ /zejména ČsOL, předseda br. mjr. M. Kašpar/ se nakonec slavnostního aktu podepsání nezúčastnily. Hlavním, ale ne jediným kamenem úrazu bylo, že RSČ ve své deklaraci neuvedla vedle národů Čechů a Slováků - specificky také Podkarpatské Rusíny. Někteří v tomto aktu vidí pokračování politiky národní fronty a rozprodávání republiky. Jiní se cítili podáním a akcí RSČ zaskočení.

Druhou Deklaraci podepsali na polské straně br. Edward Raczyński, prezident Polské exilové vlády a signatář původní konfedační dohody z r. 1942 a premiér Kazimierz Sabbat. Na čs. straně podepsali: Rev. J. Lang S.J., Ing. Pavel Moritz / Naardenské hnutí/, Ing. Bohumil Kobliha /který zastupoval více organizací/ a br. Karel Šebek /Čs. kolonie v Londýně - v zastoupení předsedy br. Aladára Pokorného/.

Za Brity se slavnostního aktu zúčastnil Sir Bernard Braine, M.P., který vyzvedl ve svém projevu zejména evropský význam zamýšlené čsl.-polské cesty.

Slavnostní den byl pak zakončen večerí v polském středisku blíže slavné londýnské Albert Hall. Zde nás prezident Raczyński oslovil ve své řeči poprvé: „Milí středoevropané!”

ITIS-Londýn/17.1.1986/

Památný večer...

V sobotu 18. ledna, v předvečer XVII. výročí smrti Jana Palacha, uspořádal Svaz čs.-polského přátelství Akademii, která chtěla prakticky dokázat vzájemné přátelství, ztvrzené podpisy ve čtvrtek 16. ledna zástupci obou zemí.

V úvodním proslovu Otec Lang krátce připomněl význam večera /proč na začátku Akademie zazněly státní hymny - polská a československá/, přivítal presidenta Edwarda Raczyńskiego, ministerského předsedu K. Sabbata a jiné ministry Polské exilové vlády, předsedu výkonného výboru RSČ, zástupce mnoha spolků čsl. i polských. O to vše byla tato Akademie slavnostnější - na rozdíl od podobné v r. 1979 - u příležitosti X. výročí Palachovy smrti. President Raczyński potvrdil nutnost vzájemného přátelství a vyjádřil uspokojení nad tím, že se této společné vůli dostalo formálního podepsání Deklarace.

A pak už převzali slovo umělci. Beryl Tučpáská zazpívala dvě písně B. Smetany: „Kdo v zlaté struny” a „Nekamenujte proroky”. Polská sólistka Marisa Morganti-Stachów zazpívala dvě arie z opery: „Verbum Nobile” a „Hrabina” od Moniuszka a arii z opery „Rusalka” od A. Dvořáka. Rudolf Čapek přednesl dramaticky báseň V. Dyka: „Země mluví.”

Druhá část pak byla věnována vzpomínce na „Živou pochodeň”, která vzplála před 17 roky. Sylva Langová přečetla úvodem dojemná slova Janovy matky Libuše Palachové:

„Jedinou útěchou v mé velké bolesti je vědomí, že obětoval svůj život za ideály pravdy a svobody, za vlast - a věřím, že jeho čisté oběti nebude zapomenuto...”

Další pořad večera byl důkazem, že se ve své víře nemýlila. Zazněla báseň K. Wierzyńskiego: „Na Palachovu smrt...” /byla to autorova poslední báseň/. „Malé Requiem za Jana Palach” od Pavla Horova zarecitovala Wiera Tatranská. Sylva Langová pak přednesla procítěně báseň od neznámého autora, která byla nalezena na Janově hrobě: „Za Janem Palachem” - /báseň k 19. lednu/. Dojemně také zazněla báseň „Janu Palachovi”, kterou napsal Jan Zajíc /který také zanedlouho vzplanul jako druhá „živá pochodeň” a kterou přednesl dramaticky Rudolf Čapek. Mezi básněmi zazněly sólové zpěvy: Beryl Tučpáská zazpívala dvě skladby svého manžela Antonína: „Ave Maria” a „Salve Regina” /poprvé je zazpívala Otcí biskupu Škarvadovi - jemuž autor skladby věnoval - při jeho poslední návštěvě v Londýně 1984/ a Zbygniew Sinicki /tenor/ zazpíval „Largo” od Haendela, a arii - modlitbu: „O vládce světa” od Moniuszka. Olga Zeromská zakončila recitací Bogdana Czaykowského:

90

UPŘÍMNÉ
BLAHOPŘÁNÍ
K NAROZENINÁM

naší milé mamince - babičce a prababičce, paní

BLAŽENĚ TESAŘOVÉ

které oslaví v úterý 18. února 1986 a dožívá se požehnaných 90 let.

Za všechnu Tvou lásku, dobrotu a trpělivost, Ti dnes, drahá naše maminko, znovu děkujeme.

Tvé vděčné dcery:
MIROSLAVA KRÁTKÝ S RODINOU,
ZDENKA KISZKAN S RODINOU
EMAN PAPEŽ S RODINOU
v Československu

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

„Jesliś czlowiek” - zatímco v povzdálí bylo slyšet hlas zvonů. A všichni umělci se za zapojili do zpěvu staroslavné duchovní písně - chorálu: „Bogurodzica Dziewica” za klavírního doprovodu Františka Fišera, který doprovázel všechny sólisty hluboce uměleckého a nezapomenutelného večera, který upevnil naše čs.-polské přátelství a vzpomínkou na Jana Palacha připomněl, že pro lepší příští naší vlasti je třeba oběti.

/účastník/

Co předcházelo a vedlo k důležité akci (K podpisu Deklarace 16. ledna 1986)

V červenci 1984 se konalo v Londýně u příležitosti IX. Naardenského setkání - Londýnské symposium.

Tam se dočteme nejen kdo se na Symposiu podílel, ale také, že na programu byl referát Ing. B.Koblihy na téma: „Středoevropské státy - Federace” - orientovaný na budoucnost. Referát red. J. Jostena: „Jaltská dohoda a my” - jako by podložil nutnost hledání nových cest k řešení situace ve střední Evropě. Red. Josten prohlásil, že polská vláda v exilu je pro Středoevropskou federaci. A „znovu - objevený” dokument - podepsané prohlášení zástupců československé a polské vlády v exilu - z 19. ledna 1942 - o čs.-polské konferenci - dal celou věc do pohybu.

Už v Memorandu londýnského symposia byl v tomto smyslu vytyčen - mimo jiné body - také následující program: „Věříme v mírové a přátelské soužití evropského společenství. Chceme i nadále spolupracovat se všemi organizacemi Sověty okupovaných zemí, zvláště pak s polským exilem v duchu čs.-polské smlouvy z 19. ledna 1942.”

Tak se také stalo. Kontakt s představiteli polského exilu byl udržován k výročí smrti Jana Palacha (který je také výročním dnem podepsání čs.-polské dohody z r. 1942) - bylo účastníky Londýnského symposia podepsáno prohlášení v tomto duchu, a polská vláda se znovu ochotně ke spolupráci přihlásila - vyslal svého zástupce - ministra, aby v tomto smyslu učinil - při protestním shromáždění u bran čs. vyslanectví - projev podpory, stejně jak učinila Solidarita.

V létě pak (červen 1985) byli pozváni členi „londýnské iniciativy” k společnému slavnostnímu obědu do sídla polské vlády, kde v přátelských projevech s obou stran byla

zdůrazněna nutnost společné spolupráce a úsilí zajistit pro naše země a národy jistější budoucnost a trvalejší - spravedlivější mír.

O všech těchto akcích byla informována také RSČ, které jistě také musí ležet na srdci dobro naší vlasti a našich národů. Byli jsme rádi, že odpověď (byť po dlouhém čekání: prezident Raczynski čekal skoro 4 měsíce na odpověď svého návrhu) nakonec byla kladná. RSČ nabídla Polákům možnost společného prohlášení k výročí Jaltské dohody, což bylo také uskutečněno. Dále pak přišel další návrh: podepsat podobné prohlášení k 40. výročí skončení II. světové války. To se pozdrželo pro nepřítomnost min. předsedy K. Sabbata a z jiných důležitých důvodů.

Bylo pro nás v Londýně překvapením, když jsme se dověděli o „hotové věci” - že RSČ podepíše Deklaraci se zástupci polské vlády 19.1.1986. Snažili jsme se zdůraznit, že je zapotřebí rozšířit representaci na čs. straně. Ale to neuspělo. Můžeme se prý ale připojit k Deklaraci svým souhlasem... To se nám ovšem zdálo příliš málo, abychom jen přikýkli k něčemu, co jsme dali zde v Londýně do chodu, a co jsme celá dvě léta federovali. V zájmu celé věci - aby neutrpělo celé dílo, aby nebylo narušeno už tak hluboce navázané přátelství, rozhodli jsme se - t.j. „londýnská iniciativa” připravit druhou deklaraci, kterou bychom podepsali s představiteli londýnské Polské vlády jako nejvyšším představitelem polského exilu. Tak se stalo, že byly podepsány Deklarace dvě. - Sami můžete posoudit význam naší akce.

J.Lang S.J.

Projev Sir Bernarda Brainea /po podepsání dvou deklarací o čs.-polském přátelství/

16.1.1986

All of us present here today will recognise that this is an historic occasion. The Declaration which has just been signed by the representatives of the Council of Free Czechoslovakia /and the London Initiative/ - and of the Polish Government in Exile symbolises all the hopes and aspirations of free Czechs, Slovaks and Poles.

It is also a shaft of light piercing the darkness which has enshrouded their homelands for over four decades, and must give hope that tyranny and denial of self-determination cannot last for ever.

It is therefore a great honour for

me to be asked to say a few words on behalf of the British friends of Czechoslovakia and Poland.

This Declaration is concerned with the future but it is also rooted in the better experience of the past. Those of us who fought in the Second World War, for example, can never forget that Czechoslovakia and Poland were the very first victims of Nazi expansionism. Many of us cannot forget the shame of finding that when victory came for us it was followed in Eastern and Central Europe by the imposition of a new tyranny.

Nor can we forget the brave resistance that the Czech, Slovak and Polish peoples have maintained ever since, despite the tyranny. In one sense their struggle is ours too, for if we in the West were ever to let down our guard we could suffer the same fate.

What we have witnessed today is, of course, a renewal of the wartime declaration of intent of the two countries to federate when hostilities ended and peace was restored. Indeed, this is the forty-fourth anniversary of that declaration to the very day. How different post-war Europe would have been if that had happened!

It is sad to reflect that one man who did much to revive the intention and to sound this clarion call to a better future and freedom for the people of the two countries - Josef Josten - is not with us today. His death has left a great void but his spirit lives on and I have a very real sense that he is with us still urging us on in the fight for freedom.

One last word - today's ceremony surely marks a beginning, not the end, of a chapter. There are other nations in Eastern Europe /our Europe/ who languish under an alien tyranny and who are denied self determination. What has been agreed here today should make a powerful appeal to them and should be seen as a bold step towards the unification of the whole European family.

I am glad to have been here - long live the Confederation of Free Czechoslovakia and Free Poland!

★

P.S. Sir Bernard Braine DL MP - je velký přítel ujařmených národů. Je prezidentem C.D.U.P. - britského VONSu, byl s námi několikrát u bran čs. velvyslanectví - protestovat proti okupaci, podporuje polskou Solidaritu, a E.L.G., prostě je plně zaangażován do hnutí za nezávislost, svobodu a

Prohlášení č. 1 bylo otištěno v H.N. č.7, ze dne 8.1.1986.

PROHLÁŠENÍ II.

Londýnská iniciativa v r. 1984 oživila ideu Dohody z 19. ledna 1942 týkající se budoucího uspořádání československo - polské Konfederace.

Jak tehdy - za války - byly naše země poučeny smutnými událostmi a r. 1938 a 1939 a uznaly potřebu bratrské spolupráce a vytvoření bezpečnější střední Evropy, podobně dnes, kdy naše země žijí v porobě jiného totalitního systému - komunismu - stále trvá táž potřeba učinit střední Evropu silnou.

Tato idea nalezla porozumění u mnoha organizací a jsme rádi, že Prohlášení je podepsáno právě ve výroční den válečné Dohody.

Podepsání se „londýnská iniciativa” zavazuje federovat budoucí vytvoření československo - polské Konfederace - v duchu a inspirována cíli a zásadami těch, kdo podepsali Dohodu před čtyřiceti čtyřmi roky.

Jsme si vědomi, že konečné rozhodnutí o vlastním uspořádání vzájemných vztahů našich dvou zemí patří našim národům, až je budou moci svobodně učinit. My však můžeme, jak to vyjádřil Edward Raczynski, který za Polskou vládu podepsal Dohodu v r. 1942 - položit základy k nové, silné střední Evropě - tím, že se vynasnažíme spojit své úsilí v exilu, abychom tak účinněji dosáhli toho, že naše země, spolu s ostatními národy střední Evropy se dočkají svobody, spravedlnosti a pokoje.

Rok 1985 - jubilejní rok Metodějský - významně ukázal, že naše země mají a sdílejí totéž duchovní dědictví, a to je nový zdroj pravé naděje na šťastnější budoucnost.

V Londýně 16. ledna 1986.

DECLARATION

The London Initiative of 1984 revived the idea of the wartime agreement of 19th January 1942 about the future formation of a Czechoslovak - Polish Confederation.

As then our countries, taught by the sad events of 1938 and 1939, realised the need of brotherly cooperation and the creation of a better protected Central Europe, so to-day when both countries are once again in subjugation to another totalitarian system - Communism, the same need for a strong Central Europe persists.

This idea has gained recognition by many of our organisations and we are glad that the signing of the Declaration takes place on this anniversary day.

With the signing the London Initiative resolves to promote the future formation of Czechoslovakia - Polish Confederation, in the spirit of, and inspired by, the aims and principles of those who signed the agreement forty-four years ago.

We realise that the ultimate decision on the structure of our two countries belongs to our nations-once they are free to make it. But we said, lay the foundations of a new stronger Central Europe trying to unite our efforts in exile so that they would more effectively lead to the situation when our two countries - together with other nations of Central Europe - will enjoy freedom, justice and peace.

The year 1985 - the Jubilee Year of St. Methodius - has significantly shown that both our Countries possess and share the same spiritual heritage, and that is another source of true hope for a happier future together.

In London 16th January 1986.

demokracii „okupovaných” národů.

Ve svém projevu zdůraznil, že podepsání Deklarace je historickou událostí - je začátkem nové kapitoly /éry/, která má vyústit v osvobození všech porobených národů z přítomného sovětského komunistického jha!

Siru Bernardovi patří velký dík nás všech!

FOR SALE

DAVIS MOVIE THEATER PROPERTY
4614-30 N. LINCOLN AVE.
Chicago, Illinois

Good investment. Could be used as a cultural center. Presently showing American and German Language films.

Call J. Stoeckel
☎ 312-784-5044

T.B.Hlubuček:

Stálá vzpomínka na českého lékaře

V kruzích členů Československé podpůrné jednoty v Cedar Rapids jest stále vděčně vzpomínáno na celoživotní působení zesnulého českého lékaře br. Leo B. Sedláčka. Byl spoluzakladatelem velmi čilého řádu „Junior American Czechs“ čís. 388, a byl činným i v „Czech Fine Arts“ a klubu Komenský, který založil v Černovicích u Tábora v Československu dětskou ozdravovnu pro tuberkulosou stížené děti. Během 2. světové války sloužil v hodnosti plukovníka v pacifické oblasti; na ostrově Okinawa zřídil i vojenskou nemocnici. Pozoroval jak velké množství mužů ve vojenské službě se uchyluje k alkoholu, a proto po svém návratu do civilu a k své lékařské praxi, založil společně se svými dvěma syny - lékaři, při „Mercy“ nemocnici zvláštní odbor pod jménem „Sedláček Center“ k léčbě alkoholiků. Od té doby řada alkoholu propadlých se vrátila uzdravená k užitečnému životu.

Dr. Leo B. Sedláček, jehož bratr Milo Sedláček byl zvolen za starostu našeho města Cedar Rapids, byl zvoňákní, veselé povahy a byl oblíbeným řečníkem při banketech. Jest postřehován a naše zdejší krajanská veřejnost na něho vděčně vzpomíná.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

oznamujeme změnu data řádného sjezdu.

Dnes nám bylo oznámeno, že spolkové místnosti v budově CSA, 2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Il., nejsou k dispozici 19. a 20. dubna 1986, jak jsme vám oznámili.

Řádný sjezd Československé národní rady americké se bude konat proto o týden později a to 26. a 27. dubna 1986

v téže budově CSA - (2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Illinois).

**Za úřadovnu
Olga Kovářová**

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Na vojně v Brně.

Jako československý občan, studující v Itálii, byl Trochta předvolán do Milána na konzulát a byl odveden. Odklad vojenské služby byl mu povolen do konce studií. Po návratu do vlasti přišel ale svolávací lístek. 1. října 1932 musel Trochta narukovat.

Nastoupil do Brna, do Zábřovic. Byla tam divizní vojenská nemocnice. Vrchní velitel byl major, legionář, voják duší a tělem. Trochta se dostal do skupiny asi 50-ti kněží, kteří sloužili v sanitní službě. Napřed prodělal dvouměsíční všeobecný výcvik a sanitní kurs. Malý, starý, zavalitý rotmistr se zálibou proháněl vojáčky ráno po cvičáku a jeden starý pan kapitán vedl školu.

Pak přišlo rozdělení do služeb. Trochta se dostal na zemské vojenské velitelství k duchovní správě. Bylo to místo ve vojenské hierarchii dost vysoce položené, pro Trochtu téměř privilegované. Dopomohl mu k tomu asi jeho doktorský titul a pracovní výkon.

Jeho bezprostřední nový představený, kněz plukovník N., pověřil ihned Trochtu sloužením nedělní mše svaté pro posádku a kázáním. Bylo to sice vyhrazeno panu plukovníkovi, ale ... kdo by nevyužil ochotného vojáčka! Na vojně platí přece heslo: Nedělej nikdy sám to, co může zítra za tebe udělat někdo jiný! Výsledek byl ale takový, jaký si pan plukovník asi nepředstavoval. Od oné neděle už si víc netroufal Trochtu v kázání vystřídat.

Plukovník N. si potrpěl sice na autoritu, ale jinak byl člověk poctivý a čestný. Jakmile poznal, s kým má čest, pověřil Trochtu cyklem přednášek pro vojáky a posílal ho v Brně do různých vojenských kasáren. To byl nový druh apoštolátu, který rozšířil obzory Trochtových pastoračních zájmů a získal mu mnoho přátel.

Za krátký čas si Trochta získal natolik přízeň a důvěru svého představeného, že byl zproštěn i běžných denních kasárenských povinností a posílán na výpomoc do duchovní správy pánům farářům v Brně a v okolí. I to bylo jistě řízením Boží Prozřetelnosti. Když se po šesti měsících pan poručík ThDr P. Štěpán Trochta loučil s vojnou, odvážel si zpět do Fryštáku nejen nové pastorační zkušenosti, ale i cenné známosti nových přátel, kteří mu později budou užiteční. Především ale se obeznámil s Brnem, hlavním městem země moravské.

Odpovědný za mladé salesiány.

Když se P. Štěpán Trochta vrátil z vojny, pokračoval v činnosti příležitostného kazatele a vypomáhal v pastoraci všude tam, kde bylo třeba a kam jej představení posílali. Školní rok ve Fryštáku se už pomalu chýlil ke konci a pro vyučování s ním nepočítali. Do prázdnin, či do začátku nového školního roku zcestoval tak mladý Trochta téměř celou Moravu.

Jeho misijní činnost byla ale pro salesiánské dílo velmi důležitá. Seznamoval katolickou veřejnost ve farnostech se salesiány a s dílem bl. Dona Boska, jehož svatořečení se právě připravovalo. Na svých cestách vozil s sebou vždy letáčky o životě Dona Boska, kopie Salesiánského věstníku, který se rozesílal dobrodincům, promítal obrázky z života Dona Boska, z činnosti salesiánů ve světě, z misii, atd. Jeho apoštolská činnost byla tehdy i činností propagační.

České salesiánské dílo bylo tehdy stěsnáno v jediném ústavě ve Fryštáku u Holešova na Moravě. Každým rokem vycházely z noviciátu nové síly a dříve než se našlo nové sídlo, konali noví klerici svá filozofická studia ve Fryštáku, kde obsadili část ústavu. Původní budova ústavu, přejata od sestřiček v roce 1927, byla sice později rozšířena a upravena, ale bylo to řešení jen provizorní.

Nový školní rok 1933-34 měl v salesiánském ústavě ve Fryštáku na obzoru mnoho novostí. Byla to příprava na svatořečení blahoslaveného Dona Boska, jednání o za-

ložení nového ústavu a hlavně ustanovení nového duchovního vůdce - spirituála - pro mladé salesiány. Byl jím jmenován P. Štěpán Trochta.

Tehdejší provinciál, Slovinec ThDr. František Walland, si uvědomoval stále více nadprůměrné schopnosti Trochtovy a jeho neobyčejnou a mladý věk přesahující duševní zralost, kterou Trochta dokazoval svou vždy ochotnou poslušností a skromným, nenápadným a při tom vesele sympatickým vystupováním. Dle mínění představených na něm měla spočívat budoucnost salesiánského díla v českých a moravských zemích.

Mladí klerici dostali tak svého vůdce a vzor k napodobování. Ve svých 28 letech P. Štěpán Trochta nejen vyučoval a dohlížel na školní prospěch svých světců, ale byl i jejich duchovní otcem. Měl k nim pravidelné konference, přijímal je na duchovní pohovory, tak zvaná zpravodání, a večer rozebíral vždy nějakou duchovní myšlenku nebo zásadu řeholního života, která mohla sloužit i za rozjímání k příštím dni.

Na tato tak zvaná večerní slůvka, která jsou tradiční v každém salesiánském ústavě, se P. Trochta důkladně připravoval. Bývala stručná, pětiminutová, obsahově zhuštěná a v přiléhavé formě. Často si sloužil aforismy. Zachovala se některá temata. Na příklad, »Salesiánský klerik je pilný při studiu a zná cenu času«, »Jak provádět prakticky bratrskou lásku«, »Krása čistoty a její důležitost pro řeholní život«, atd.

»Půjdeš do Ostravy!«

Člověk miní a Pán Bůh mění, říká naše staré přísloví. Svě nové odpovědné poslání vykonával P. Štěpán Trochta ve Fryštáku jen 6 měsíců.

V únoru 1934 dozrál v plnosti času návrh začít nové salesiánské dílo pro záchranu mládeže v Ostravě. Dlouho se jednalo a vybíralo, zkoumaly se nabídky v různých místech a městech, uvažovalo se o pro a o proti, až se konečně odpovědným činitelům zdálo, že uhodli správně vůli Boží. V části Ostravy, zvané »Na Hlubině«, utvořila se již před několika lety »Jednota sv. Josefa«, která sbírala fondy na postavení kostela, který byl v oné dělnické čtvrti již nanejvýš potřebný. Salesiánům bylo nabídnuto, aby v díle pokračovali a kostel i s příslušnými budovami pro mládež postavili.

Nabídka byla představenými přijata. Šlo jen o to, komu svěřit odpovědnost za vedení stavby a nutné propagační činnosti. Volba padla opět na nic netušícího Trochtu. Je možné, že někdo jiný z těch, co přicházeli v úvahu k tomuto úkolu, nenalézal v sobě dost sil; pravděpodobnější je ale, že představení hned od začátku s Trochtou počítali. Po večerních modlitbách, dříve než se P. Trochta odebral k odpočinku, zastavil jej na chodbě pan provinciál Dr. Walland a řekl mu: »Půjdeš do Ostravy. Pan ředitel Don Stuchlý Ti sdělí ostatní. Dobrou noc!«

Nevíme, jaké byly tehdy pocity mladého salesiána P. Štěpána Trochty. Později, když na to vzpomínal, říkal, že měl jen jednu obavu: aby mu ostatní spolubratři nezáviděli, ale divali se na jeho práci jako na společnou akci a jej podporovali! - S poslušností Trochta potíže neměl. Viděl ve všem vůli Boží. A představení také věděli, že se na něj mohou vždy stoprocentně spolehnout. Měl spíše strach, aby svými neobyčejnými schopnostmi a svou silnou osobností nezastínil slávu jiných a nevystavoval něčí ctnost nezištné bratrské lásky zbytečným pokušením. Stejně obavy měli pravděpodobně i představení.

Koncem února odjížděl P. Štěpán Trochta s tehdejším ředitelem fryštáckého ústavu dp. Ignácem Stuchlým do Ostravy. Don Stuchlý, který byl do předcházejícího vyjednávání zasvěcen, představil Trochtu v Ostravě dp. faráři Msgre Kubičkovi a jiným významným osobnostem, dal mu do začátků stokorunu a řekl: »Na ostatní si vyděláš už sám. Bůh Ti žehnej a Don Bosko tě opatruj! A brzy piš!«

Nové prostředí.

V Ostravě se P. Štěpán Trochta ubytoval na faře Božského Spasitele. Pro Msgre Kubička byl to docela vítaný host. O jednoho kaplana víc. Ostrava s předměstími měla tehdy asi 120.000 obyvatel a pět far. Kněží, činných v duchovní správě, katechetů ve školách a pensistů mohlo být asi dvacet. Trochtova ochota zastoupit ve zpovědnici, na kazatelně, jít zaopatřovat v noci a v jiných nepříhodných okolnostech, přicházela panu faráři vhod. A P. Trochta dělal co mohl.

Pan farář projevili hned přání, aby host kázal příští týden v jeho farním kostele Božského Spasitele misie. Byly už ohlášeny, ale kazatel se roznemohl. P. Trochta měl ale už dávno před tím ujednané misie ve Frýdlantě. Pan farář rozřešil situaci docela jednoduše. »No, to vůbec nevádí. - Můžete tam kázat ráno, potom přijedete sem do Ostravy, budete kázat zde před obědem a po poledni, a odpoledne se zase vrátíte klidně do Frýdlantu na večerní kázání.« Z nádraží Ostrava-Vítkovice je to do Frýdlantu vlakem přibližně půl druhé hodiny. - A mladý a ochotný P. Trochta ten týden zvládl docela obstojně.

Brzy získal si P. Trochta nejen přátelství, ale i upřímný obdiv a ochotnou spolupráci ostravských kněží. Zvali ho do Přívozu, do Mariánských Hor; kázal ve Vítkovicích, v Záběhu a seznamoval tak s dílem Dona Boska i ostravské široké okolí.

Zvláště významné bylo pro P. Trochtu, že právě v Ostravě našel svého bývalého profesora češtiny z kroměřížského arcibiskupského gymnázia, ThDr. P. Aloise Vašicu, který byl tehdy kaplanem u Božského Spasitele a měl již pověst nejpopulárnějšího kazatele a obětavého kněze-apoštola na Ostravsku. P. Vašica byl Trochtovi vždy upřímným přítelem a uváděl jej do styku s vlivnými katolickými laiky. Zvláště Svaz katolických žen, který P. Vašica vedl a s nímž Trochtu seznámil, bude pak Salesiánské dílo vydatně podporovat.

Jeden z nejdůležitějších činitelů ostravského katolického veřejného života byl průbojný advokát JUDr. J. Richter. Bez něj by nebyl D. Trochta nic svedl. Veškeré právní řízení před úřady a jednání s Jednotou prošlo jeho rukama. On navrhl také i právní formuli vlastnictví nového salesiánského díla v Ostravě. Salesiánská společnost nebyla totiž tehdy ještě československým státem uznaná. Utvořil se tedy »Spolek salesiánských pracovníků«, jehož předsedou byl olomoucký pan arcibiskup Msgr. Leopold Prečan, místopředsedou dp. Ignác Stuchlý, nejstarší salesián český a ředitel fryštáckého ústavu. Mezi ostatními členy spolku, kněžími a laiky, bylo i jméno Trochtovo. Na nový spolek bylo pak převedeno vlastnictví rozpuštěné Jednoty pro postavení kostela sv. Josefa.

Při tom všem ThDr. Štěpán Trochta již zastupoval Salesiánskou společnost.

(Pokračování příště)

CLEVELAND NEWS

John Swiech of Garfield Heights, Ohio will be honored as the „Good Joe of the Year” by the Board of Directors of Czech Karlin Hall 5304 Fleet Avenue on Saturday March 22, 1986 with a Testimonial Dinner and Dance. The Duck or Pork Dinner will be served from 6:00 P.M. Fred Ziwich will provide the dance music beginning at 7:00 p.m.

Secretary Joseph Kocab may be reached for details and reservations at 883-4760.

The Directors of Karlin Hall and Club traditionally honor a member or supporter of the organization on or near The Feast of St. Joseph which is March 19th. Mr. Swiech will be honored this year for his years of dedication and work for Ceska Sin Karlin.

xxxxx

BIO-SKETCH JOHN SWIECH

10615 Grace Ave. Garfield Heights, Ohio 44125

Born - July 8, 1922 in Cleveland, Ohio.

Lived most of his early life on Hosmer Avenue in Cleveland's Warsaw District. Served in World War II from 1942 to 1945 (3 years) in the Army.

John Swiech

Has three daughters - Frances, Janice and MaryBeth and two sons - Johnny and Thomas (deceased).

He worked in Republic Steel as a crane operator for 35 years. Retired in July 1980.

Life Member of Karlin Club and bartender for 14 years. Has been on the Board of Directors for several years. Belongs to The Eagles' Club, American Legion, and Polka Boosters Club.

He enjoys Polka Dancing and bowling.

xxxxx

Ethnic Public Radio Seeks Sponsors

The twelve hours of ethnic programming on WCPN (90.3 FM) Cleveland Public Radio, will have brief 10 - second sponsor announcements on its Sunday lineup from 7 A.M. till 8 P.M.

While actual „commercials” are not permitted, the name, location and description of local businesses and organizations, up to nine mentions and hour, will now be a part of the public service format featuring recorded music, community news, and other features.

Our Czech Program is beamed from 9:05 A.M. till 10:00 A.M. and our Slovak Program from 10:05 to 11:00 A.M. each Sunday on the 50,000 watt stereo channel which has a wide 50 mile range of listenership. Any interested supporters can contact us directly at WCPN at 3100 Chester where the programs are conducted in the Cleveland Centre Building.

An on-going solicitation for contributing subscribers has also resulted in numerous pledges, \$10.00 for seniors or students and \$25.00 for regular annual donations. Organizations may also make contributions in any amount they desire. All of this will help insure the

ethnic programming weekly on the otherwise all jazz and news station.

xxxxx

The annual Winter Gymnastic Exhibition sponsored by Sokol Greater Cleveland will be held Sunday February 16, 1986 at 2:00 P.M. at the Cleveland State University Woodling Gymnasium, 2451 Euclid Avenue.

The gymnastic program will consist of mass calisthenics and apparatus work with gymnasts from age 3 to 75 participating. The Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers under the direction of Dolly Baca will also perform. Music during the program will be provided by the Sokol Greater Cleveland Concert Band.

Highlighting the program will be several special numbers. Twenty-four members of the women's class will perform a Rhythmic Indian Club Routine under the direction of Bertha Cerny of Seven Hills. This special number will also be performed by the women this July at the Czechoslovak Sokols Abroad Gymnastic Exhibition (Slet) in Zurich, Switzerland. A Rhythmic Ribbon and Tumbling Routine entitled „Underwater Fantasy” will be presented by the Junior Girls Class in addition to a Rhythmic Ball Routine performed by the Women's Class.

The Sokol Organization is a gymnastic and cultural organization funded in Czechoslovakia and brought to the United States over 124 years ago. Its gymnasiums are located across the United States from Los Angeles to New York, Sokol Greater Cleveland, the largest unit in the United States, is located at 4939 Broadway Avenue. President of Sokol Greater Cleveland is Betty Hořticka of Seven Hills.

The Gymnastic Program is under the direction of Roger Martanovic of Bedford and Georgia Drobny of Seven Hills.

The gymnastic exhibition is open to the public with tickets available at the door at \$3.00 for adults (\$2.50 advance sale) and \$1.50 for students. Children under 12 will be admitted free. There is free underground and surface parking for all.

A Social at Sokol Greater Cleveland 4939 Broadway Avenue will follow the gymnastic program. Pork sandwiches and hot dogs will be on the menu. A cash bar will also be available.

For details the public may contact Roger Martanovic at 439-3088 or publicity director Joseph Kocab at 883-4760.

J.K.

Sister Mary Apollonia Hrnicek, O.S.B. died at Sacred Heart Priory, Lisle, Illinois on February 4, 1986, at the age of 94

Sister Mary Apollonia (Hermina Hrnicek) was born in Bohemia, Czechoslovakia on November 29, 1891. She entered Sacred Heart Convent on December 8, 1911, made profession of religious vows on December 26, 1913, and celebrated her Golden Jubilee of profession in 1963.

Sister Apollonia's active years were spent at varied intervals in one of three places: her

Convent home, St. Procopius Abbey and College, and St. Joseph's Orphanage, all in Lisle, Illinois. Her ministry at the Abbey and College was one of service in the kitchen, preparing and serving the meals for the priests and students of the Abbey and College. At the Orphanage, she used her expertise as seamstress. At the convent, she ministered in a variety of ways, in the sewing room, the kitchen, and helping with the making and cutting of altar breads.

Hers was a cheerful spirit, aided by a mind broadened by a love of reading. Her reading intensified when it was necessary for her to be confined first to her

room, then to her chair and finally to her bed. She enjoyed visitors, especially if they were willing to share information with her. In recent years, her eyesight weakened. At this time, Sister Casimir, also a nonagenarian, read to her and kept her mind alert.

Sister Apollonia's stay in the convent infirmary was a lengthy one. She was always most grateful for every service rendered her, prayed much for her community and any intentions that were brought to her attention. Sister Apollonia slipped away to God peacefully with Sister Agnes Marie, one of her nurses, in attendance, just in time to be remembered at the 5:30 a.m. Holy Mass.

Sister is survived by three nephews and their families and a great grand-niece who is a religious, a member of the Marian Sisters. All these relatives live in Nebraska. The Mass of Eternal Life was offered on Thursday afternoon, February 6, at 4:00 p.m. with interment in St. Scholastica Cemetery on the Convent grounds.

Please join us in praying for our Sister Mary Apollonia. Benedictine Sisters of the Sacred Heart, 1910 Maple Avenue, Lisle, Ill. 60532.

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Karel Hujer

IN ONE CYCLE OF HALLEY'S COMET

In an average man's life, 1910-1985, the most famous vagrant of our solar system, Halley's comet, is re-entering solar vicinity. While speeding toward its perihelion, the nearest point to the sun inside the earth's orbit February 9, 1986, it passes twice the perigee, the point nearest to the earth, **November 27, 1985**, and again while outgoing **April 11, 1986**. If we are not lost in the flood of any city lights but some 20 to 30 miles in the open country, we may see Halley's comet even without a telescope. Around the time of the perihelion passage February 9, the rare visitor cannot be seen about two weeks each way.

As a sight of other worlds I recall vividly one evening of the month of **May 1910** the pallid light of an uncommon „hairy star”. It was from the doorstep of my birthplace cottage in the mountains of Bohemia and looking in southwestern direction. There were only a few lights in a small community to interfere with the strange celestial display. Even since my second grade of the public school the apparition left an enduring impression in my mind and probably guided my pathway toward the study of astronomy in the years to come.

Halley's comet and many other „broom stars”, always nameless, for uncounted centuries left behind fearsome memories and records. It was only by the end of 18th century that one comet became associated with the name of Edmund Halley. With their seeming irregular apparitions comets were the source of foreboding, wrath of gods, since the dawn of ages men were steeped in an enduring state of mythology and this astrological world view, especially nourished by the lore of comets, continues until our 20th century. Unlike the belt of twelve zodiacal constellations encircling the celestial sphere and followed by planets, comets could, be seen anywhere on the sky outside the ecliptic, the plane of most of the planets. This extraordinary aspect of comets naturally increased their apocalyptic role and mythical fascination. With Halley's first awareness of the periodicity of his particular comet, in due course it was possible to trace the same comet all the way down to 240 B.C. as found recorded in the ancient Chinese annals. Indeed it was possible

to identify 28 recorded returns of Halley's visitor of solar vicinity down to the last perihelion passage in 1910.

Halley's comet is sometime summarily described by an amusing verse. In 1954 we observed the total solar eclipse in Sweden with the eclipse expedition of the Royal Astronomical Society of London. Before our departure from Greenwich, Sir Harold S. Jones, then the Astronomer Royal, recorded in my travel diary an illuminating verse:

„Of all the comets in the sky there's none like comet Halley. We see it with the naked eye, and periodically. The first to see it was not he, but yet we call it Halley, for the notion that it would return was his originally.”

Edmund Halley certainly did not miss one comet as a young man in 1682 but it was one of several comets that appeared in his lifetime and as usual it was nameless. Halley was born 1656 in London and after Rev. Flamsteed he was destined to become the second Astronomer Royal in Greenwich since the foundation of the observatory in 1675. During an average length of human life several comets appear on the sky. Halley passed away 1742. In our age of advanced astronomical observational technique, some six hundred comets are known, mostly orbiting about our sun in elongated ellipses. Great majority of them very faint and only as a telescopic object. A few of them enter our solar system, to our knowledge, only once never to return.

Halley preoccupied himself with those comets that have left historical records through centuries. His attention was aroused by three that appeared in 1531, 1607 and 1682, the third of these appeared when he was 26 years of age. Since their timing was about 75 years apart, he wondered if they are not and the same comet reappearing approximately every three fourth of a century. So he decided to prognosticate that this comet could return early 1759. He did not expect to live up to that time but in his patriotism he appealed that when this comet will show up on the sky „**The posterity will be just and acknowledge that this was first discovered by an Englishman.**”

All the way to the time of Halley any sudden apparition of a comet was considered an unpredictable, supernatural omen. It is impossible for us today to imagine an actual world sensation when an unknown farmer near Dresden in Saxony, star watcher

Palitsch, on the very Christmas eve 1758, passed his report on seeing a large comet. At that time he was not aware that the comet was the one predicted some years ago by Halley who died in England 1742. This confirmation of **Halley's prediction turned out as a major event of the enlightened 18th century.** First of all it was the confirmation of the periodicity of comet's return into the perihelion. Also it was triumphal affirmation of Newton's formulation of his universal law of gravitation which paved the way towards the concept of mathematicity and mechanism of celestial phenomena. Newton was the older Halley's friend and so both were shaping the first silhouette of deterministic view of our universe which was to play revolutionary role in the evolution of materialistic world view during the 19th and especially 20th century. **The comets were to cease to be objects of terror.** Their orbits and their return were rationally computable, determinable. Whereas pious Newton saw in this revelation the supreme wisdom of Divine guidance, he did not foresee that the forthcoming intellectuals and nihilists of French revolution will invent thenceforth **an illusion of exclusive cosmic primacy of matter in the line of thought of the ancient Greek philosopher Democritus of the 5th century B.C.**

At present the entire process is summed up by the Dutch historian E.J. Dijksterhuis, that „**The mechanization of the world-picture led with irresistible consistency to the conception of God as a retired engineer, and from this to His complete elimination was only a step.**” Thus it is inevitable that human brain is due to find the ultimate mystery of creation as presently exposed in the infallible dogma of marxism-leninism.

As indicated there are 28 historical comets in the past centuries that were found to be associated with the name of the second Astronomer Royal, Halley. Unquestionably, it is the one that blazed on the sky at the time of the battle of Hastings in 1066 A.D. William the Conqueror interpreted its apparition as calling him from England that a „Kingdom awaiting a king”. Indeed this successful invader changed British history. Giotto di Bondone, a great Florentine Master's painting „Adoration of the Magi” fresco in the Arena Chapel in Padua, represented on the sky „The Star of Bethlehem”. At present it was actually identified as Halley's visitor as it appeared 1301

A.D., therefore in the lifetime of Giotto. Even the visitor on the medieval sky in 1456, was blamed for the desecration of the Byzantine holy city of Constantinople and its sacred Santa Sophia Basilica by Turkish Ottoman conquest. It then terrified the Christian Western Europe. Calpurnia in Shakespeare's drama „Julius Caesar” warns her husband against going to the senate while pointing to the strange „hairy star” 43 B.C. While this one is not firmly established as Halley's visitor, a comet that appeared 66 A.D. was forebodingly seen as early Halley's harbinger of the destruction of Jerusalem and its holy Temple. Cometary apparitions represent an immense chapter in the history of mythology.

Since the Halley visitor is coming for the second time in our 20th century into its perihelion, it is interesting to compare the reaction of the public under the widely changed conditions after three quarters of the century of the prolific advancement of science. We live under the constant torrent of major disturbing events on the planetary scale. Unlike modest means of observations in 1910, already sometime ago who Halley's comet was many more millions of miles distant, complex mechanical spacecrafts were launched to encounter the cosmic object as it happened several times previously in reference to other bodies in outer space in order to send back to earth the close-up pictures and thus expand our knowledge of cosmology. Similar observational methods were beyond all dreams in 1910 even though magnificent photographs were secured including Halley's 50 millions miles long tail. Hardly could I dream that once beyond the ocean I will work with world's largest 40-inch lens refracting telescope at Yerkes Observatory of the University of Chicago that took some of those first photographs of the historical comet.

One wonders why it is just this Halley's „hairy star” that keeps on stirring comet's madness when there were even in the last thirty years comets brighter. This actually was implied in Galilean-Newtonian first scientific revolution in mathematization of universe, so admired by pietist philosopher Immanuel Kant. This was the topic of many dissertations in the last half of our century in scientific

congresses and symposia that I attended.

In the cycle 1910-1986 the triumphal scientific discoveries were mingled with avalanche of man made tragedies. It appears as an idyllic scene when in my every elementary classroom was a picture of Austrian emperor alongside the cross of Christ the Savior and every session started with Lord's prayer. Then started World War I followed by World War II sweeping millions of human victims. These were interchanged by promising scientific meetings such as Solvay Congress that brought together the greatest minds of Western world - yet all this heading toward Hiroshima day, August 6, 1945, the first day of Atomic Age. And the result? At present there is no day in the world in which there was no fighting somewhere on this earth.

Historians of science now advocate that last several decades actually represent such a leap in the timescale corresponding to mankind's history since the antiquity of Nile and Mesopotamian civilizations. In the hilarity of comet's welcome we overlook a serious reminder, such as Arnold Toynbee's: „Our modern Western advance in the understanding of the physical nature has not been accompanied by any corresponding increase in spiritual enlightenment.” In spite of all the scientific equipment, we are ultimately dependent on our senses of perception and realize the validity of Ernst Mach's statement: „Senses do not lie, but they do not tell as truth.” The universe as we see it through contemporary Western eyes is not a true picture of the universe as it is. If we did not know the structure of our Milky Way galaxy at the beginning of the present century, what will be the world view at the next perihelion passage 2061 A.D. which is the beginning of third millenium? Time and space is out of our comprehension and as the late Loren Eiseley stated, „At the time limit of the present day observation our information is a few billion years out of date.” In other words the universe will jealously conceal from man ultimate mystery of creation. The story of Halley's comet is only a chip adding to our endless search.

Karel Hujer, D.Sc.

Guerry Professor Emeritus in Astronomy and Physics at the University of Tennessee in Chattanooga - February 4, 1986.

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)